

ЧИСЛА

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

ГЛАВА 1

И Господ, говорейки на Моисея в Синайската пустиня, в шатъра за срещане, на първия ден от втория месец на втората година откак излязоха из Египетската земя, каза:

2 Пребройте цялото общество израилтяни по семействата им, по бащините им домове, като броите по име всички от мъжки пол един по един.

3 Всички в Израиля от двадесет години нагоре, които могат да излизат на бой, ти и Аарон пребройте ги според установените им войнства.

4 И заедно с вас да има по един човек от всяко племе, от които всеки да бъде глава на бащиния си дом.

5 И ето имената на мъжете, които ще стоят заедно с вас: от Рувима, Елисур, Седиуровият син;

6 от Симеона, Селумиил, Сурисадаевият син;

7 от Юда, Наасон, Аминадавовият син;

8 от Исахара, Натанаил, Суаровият син;

9 от Завулоне, Елиав, Хелоновият син;

10 от Иосифовите потомци: от Ефрема, Елисама, Амиудовият син, а от Манасия, Гамалиил, Федасуровият син;

11 от Вениамина, Авидан, Гедеониевият син;

12 от Дана, Ахиезер, Амисадаевият син;

13 от Асира, Фагеил, Охрановият син;

14 от Гада, Елиасаф, Деуиловият син;

15 от Нефталима, Ахирей, Енановият син.

16 Тия бяха избраните от обществото, началници на бащините си племена, глави на Израилевите хиляди.

17 И тъй, Моисей и Аарон, като взеха тия мъже, които са били споменати по име,

18 свикаха цялото общество на първия ден от втория месец; и те се записаха един по един по семействата си, по бащините си домове, според числото на имената на мъжете от двадесет години и нагоре.

19 Както заповяда Господ на Моисея, така той ги изброи в Синайската пустиня.

20 Потомците на Рувима, първородния на Израиля, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената, един по един, всички от мъжки пол от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

- 21** преброени от Рувимовото племе, бяха четиридесет и шест хиляди и петстотин души.
- 22** От симеонците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, които се преброиха по числото на имената, един по един, всички от мъжки пол от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 23** преброени от Симеоновото племе, бяха петдесет и девет хиляди и триста души.
- 24** От гадците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 25** преброени от Гадовото племе, бяха четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет души.
- 26** От юдейците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 27** преброени от Юдовото племе, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души.
- 28** От исахарците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 29** преброени от Исахаровото племе, бяха петдесет и четири хиляди и четиристотин души.
- 30** От завулонците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 31** преброени от Завулоновото племе, бяха петдесет и седем хиляди и четиристотин души.
- 32** От Иосифовите потомци: сиреч, от ефремците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 33** преброени от Ефремовото племе, бяха четиридесет хиляди и петстотин души;
- 34** а от манасийците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 35** преброени от Манасиевото племе, бяха тридесет и две хиляди и двеста души.
- 36** От вениаминците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 37** преброени от Вениаминовото племе, бяха тридесет и пет хиляди и четиристотин души.
- 38** От данците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 39** преброени от Дановото племе, бяха шестдесет и две хиляди и седемстотин души.
- 40** От асирците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,
- 41** преброени от Асировото племе, бяха четиридесет и една хиляда и петстотин

души.

⁴² От Нефталимците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой,

⁴³ преброени от Нефталимовото племе, бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души.

⁴⁴ Тия са изброените, които преброиха Моисей, Аарон и дванадесетте мъже Израилеви първенци, всеки един за бащиния си дом.

⁴⁵ И тъй, всичките преброени от израилтяните по бащините им домове, от двадесет години и нагоре, всички между Израиля, които можеха да излизат на бой,

⁴⁶ всичките преброени бяха шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души.

⁴⁷ А левитите не бяха преброени помежду им по бащиното им племе.

⁴⁸ Защото Господ, говорейки на Моисея, беше рекъл:

⁴⁹ Само Левиевото племе да не преброиш, нито да вземеш числото им между израилтяните;

⁵⁰ но да поставиш левитите за настоятели на скинията, за плочите на свидетелството, и на всичките нейни принадлежности, и на всичките нейни вещи; те да носят скинията и всичките нейни принадлежности, и те да вършат служението около нея, и да поставят стана си около скинията.

⁵¹ И когато трябва да се дига скинията, левитите да я снемат; и когато трябва да се разпъва скинията, левитите да я поставят; а чужденец, който би се приближил до нея, да се умъртви.

⁵² И израилтяните да поставят шатрите си, всеки в стана си и всеки при знамето си, според устроените си войнства.

⁵³ А левитите да поставят шатрите си около скинията за плочите на свидетелството, за да не падне гняв върху обществото на израилтяните; и левитите да пазят заръчаното за скинията на свидетелството.

⁵⁴ И израилтяните сториха така; напълно както Господ заповяда на Моисея, така направиха.

ГЛАВА 2

И Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки:

² Израилтяните нека поставят шатрите си, всеки при знамето си, със знаковете на бащиния си дом; срещу шатъра за срещане да поставят шатрите си изоколо.

³ Тия, които поставят шатрите си от предната страна, към изток, да бъдат от знамето на Юдовия стан, според устроените си войнства; и началник на юдейците да бъде Наасон, Аминадавовият син.

⁴ (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души).

⁵ До него да поставят шатрите си Исахаровото племе; и началник на исахарците да бъде Натанаил, Суаровият син;

⁶ (а неговото множество, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и четири хиляди и четиристотин души);

⁷ и Завулоновото племе; и началник на завулонците да бъде Елиав, Хелоновият син;

⁸ (а неговото множество, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и седем хиляди и

четиристотин души.

⁹ Всичките преброени в Юдовия стан бяха сто и осемдесет и шест хиляди и четиристотин души, според устроените им войнства). Те да се дигат първи.

¹⁰ Към юг да бъде знамето на Рувимовия стан, според устроените им войнства; и началник на рувимците да бъде Елисур, Седиуровият син.

¹¹ (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и шест хиляди и петстотин души).

¹² До него да поставят шатрите си Симеоновото племе; и началник на симеониците да бъде Селумиил, Сурисадаевият син;

¹³ (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и девет хиляди и триста души)

¹⁴ и Гадовото племе; и началник на гадците да бъде Елисаф, Деуиловият син;

¹⁵ (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет души.

¹⁶ Всичките преброени в Рувимовия стан бяха сто и петдесет и една хиляда четиристотин и петдесет души, според устроените им войнства). Те да се вдигат втори.

¹⁷ После да се дига шатъра за срещане, със стана на левитите всред станове; както са поставили шатрите си, така и да се дигат, всеки на реда си при знамето си.

¹⁸ Към запад да бъде знамето на Ефремовия стан, според устроените им войнства; и началник на ефремците да бъде Елисама, Амиудовият син.

¹⁹ (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет хиляди и петстотин души).

²⁰ До него да бъде Манасиевото племе; и началник на манасийците да бъде Гамалиил, Федасуровият син;

²¹ (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха тридесет и две хиляди и двеста души);

²² и Вениаминовото племе; и началник на вениаминците да бъде Авидан, Гедеоновият син;

²³ (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха тридесет и пет хиляди и четиристотин души.

²⁴ Всичките преброени в Ефремовия стан бяха сто и осем хиляди и сто души, според устроените си войнства). Те да се дигат трети.

²⁵ Към север да бъде знамето на Дановия стан, според устроените им войнства; и началник на данците да бъде Ахизер, Амисадаевият син.

²⁶ (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха шестдесет и две хиляди и седемстотин души).

²⁷ До него да поставят шатрите си Асировото племе; и началник на асирците да бъде Фагеил, Охрановият син;

²⁸ (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и една хиляда и петстотин души);

²⁹ и Нефталимовото племе; и началник на нефталимите да бъде Ахирей, Енановият син;

³⁰ (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души.

³¹ Всичките преброени в Дановия стан бяха сто петдесет и седем хиляди и

шестстотин души). Те да се дигат последни при знамената си.

³² Тия са преброените от израилтяните по бащините им домове; всички, които бяха преброени в станове по устроените им войнства, бяха шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души.

³³ А левитите не бяха преброени между израилтяните, според както Господ заповяда на Моисея.

³⁴ И тъй, израилтяните правеха напълно това що Господ заповяда на Моисея; така поставяха шатрите си при знамената си, така се и дигаха, всеки според семействата си, по бащините си домове.

ГЛАВА 3

Аето поколенията на Аарона и Моисея във времето, когато Господ говори на Моисея на Синайската планина.

² Ето и имената на Аароновите синове: Надав, първородният му, Авиуд, Елеазар и Итамар.

³ Тия са имената на Аароновите синове, помазаните свещеници, които Моисей посвети, за да свещенодействуват.

⁴ А Надав и Авиуд умряха пред Господа, като принасяха чужд огън пред Господа в Синайската пустиня; и нямаха чада; а Елеазар и Итамар свещенодействаха в присъствието на баща си Аарона.

⁵ И Господ говори на Моисея, казвайки:

⁶ Приведи Левиевото племе и представи ги пред свещеника Аарона, за да му слугуват.

⁷ Нека пазят заръчаното от него и заръчаното от цялото общество пред шатъра за срещане, за да вършат служенето около скинията.

⁸ И нека пазят всичките принадлежности на шатъра за срещане, и заръчаното от израилтяните, за да вършат служенето около скинията.

⁹ И да дадеш левитите на Аарона и на синовете му: те са дадени всецяло нему от страна на израилтяните.

¹⁰ А Аарона и синовете му да поставиш да вършат свещеническите си служби; а чужденецът, който би се приближил, да се умъртви.

¹¹ Господ още говори на Моисея, казвайки:

¹² Ето, аз взех левитите измежду израилтяните, вместо всичките първородни от израилтяните, които отварят утроба; левитите ще бъдат Мои.

¹³ Защото всяко първородно е Мое; в деня, когато поразих всяко първородно в Египетската земя, аз осветих за Себе Си всяко първородно в Израила, и човек и животно; Мои ще бъдат. аз съм Иеова.

¹⁴ И Господ говори на Моисея в Синайската пустиня, казвайки:

¹⁵ Преброй левийците според бащините им домове, по семействата им; да преброиш всичките мъжки от един месец и нагоре.

¹⁶ И тъй, Моисей ги преброи според Господното слово, както му беше заповядано.

¹⁷ А синовете на Леви {Печатна грешка в изданието от 1940 г. Трябва да бъде "Левий".}, по имената си, бяха тия: Гирсон, Каат и Мерарий.

¹⁸ И ето имената на гирсонците по семействата им: Ливний и Семей;

¹⁹ и каатците по семействата им: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил;

- ²⁰ и мерарийците по семействата им: Маалий и Мусий. Тия са семействата на левийците, според бащините им домове.
- ²¹ От Гирсона произлезе семейството Ливниев и семейството Семеево; тия са семействата на гирсонците.
- ²² Преброените от тях по числото на всичките мъжки от един месец и нагоре, които се преброиха от тях, бяха седем хиляди и петстотин души.
- ²³ Семействата на гирсонците да поставят шатрите си зад скинията към запад.
- ²⁴ И началник на бащиния дом на гирсонците да бъде Елиасаф, Лаиловият син.
- ²⁵ А под грижата на гирсонците в шатъра за срещане да бъдат скинията, шатърът, покривът му, закривката за входа на шатъра за срещане,
- ²⁶ дворните завеси, закривката за входа на двора, който е около скинията и олтарът и въжата му за цялата му служба.
- ²⁷ От Каата произлезе семейството на Амрамовците, и семейството на Исааровците, и семейството на Хевроновците, и семейството на Озиловците; тия са семействата на Каатовците.
- ²⁸ Според числото на всичките мъжки от един месец и нагоре, имаше осем хиляди и шестстотин души, които пазеха поръчаното за светилището.
- ²⁹ Семейството на Каатовците да поставят шатрите си откъм южната страна на скинията.
- ³⁰ И началник на бащиния дом от семействата на Каатовците да бъде Елисафан, Озиловият син.
- ³¹ А под тяхната грижа да бъдат ковчегът, трапезата, светилникът, олтарите, принадлежностите на светилището, с които служат, закривката и всичко, което принадлежи на службата му.
- ³² И Елеазар, син на свещеника Аарона, да бъде началник над левитските началници и да надзирава ония, които пазят заръчаното за светилището.
- ³³ От Мерария произлезе семейството на Маалиевците и семейството на Мусиевците; тия са Мерариевите семейства.
- ³⁴ Които от тях се преброиха, според числото на всичките мъжки от един месец и нагоре, бяха шест хиляди и двеста души.
- ³⁵ И началник на бащиния дом от семействата на Мерариевците да бъде Суриил, Авихаиловият син. Те да поставят шатрите си откъм северната страна на скинията.
- ³⁶ И под грижата, назначена на мерарийците, да бъдат дъските на скинията, лостове й, стълбовете й, подложките й, всичките й прибори, всичко, което принадлежи на службата й,
- ³⁷ стълбовете на околния двор, подложките им, колчетата им и въжата им.
- ³⁸ Тия, които ще поставят шатрите си пред лицето на скинията към изток, пред шатъра за срещане към изгрев слънце, да бъдат Моисей и Аарон и синовете му, които да имат грижа за светилището, сиреч, грижа за израилтяните; и чужденец, който би се приближил, да се умъртви.
- ³⁹ Всичките преброени от левитите, които Моисей и Аарон преброиха по семействата им, по Господната заповед, всичките мъжки от един месец и нагоре, бяха двадесет и две хиляди души.
- ⁴⁰ И Господ рече на Моисея: Преброй всичките мъжки първородни от израилтяните от един месец и нагоре и вземи числото на имената им.
- ⁴¹ И да вземеш левитите за Мене, (Аз съм Господ) вместо всичките първородни

между израилтяните, и добитъка на левитите вместо всичките първородни между добитъка на израилтяните.

⁴² И тъй, Моисей преброи всичките първородни между израилтяните, според както Господ му заповяда;

⁴³ и всичките мъжки първородни като се изброиха по име от един месец и нагоре, според преброяването им, бяха двадесет и две хиляди двеста и седемдесет и три души.

⁴⁴ Господ говори още на Моисея, казвайки:

⁴⁵ Вземи левитите, вместо всичките първородни между израилтяните, и добитъка на левитите, вместо техния добитък; и левитите ще бъдат Мои. Аз съм Господ.

⁴⁶ А за откупване на двестата седемдесет и три души, с които първородните между израилтяните са повече от левитите,

⁴⁷ да вземеш по пет сикли на глава; според сикъла на светилището да ги вземеш (един сикъл е равен на двадесет гери);

⁴⁸ и парите на откупа от ония, които са повече, да дадеш на Аарона и на синовете му.

⁴⁹ И така, Моисей взе парите на откупа от ония, които бяха повече от изкупените чрез размяна с левитите;

⁵⁰ от първородните на израилтяните взе парите, хиляда триста и шестдесет и пет сикли според сикъла на светилището.

⁵¹ И Моисей даде парите от откупа на Аарона и на синовете му, според Господното слово, както Господ заповяда на Моисея.

ГЛАВА 4

И Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки:

² Измежду левийците преброй каатците по семействата им, по бащините им домове,

³ от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизат в отряда да вършат работа в шатъра за срещане.

⁴ Ето, службата на каатците в шатъра за срещане ще бъде около пресветите неща:

⁵ когато се дига станът, Аарон и синовете му ще пристъпват и ще снемат закривалната завеса, ще закрият с нея ковчега за плочите на свидетелството,

⁶ и ще турят на него покрив от язовски {Или, делфинови. И така и в следните стихове.} кожи, а отгоре ще разпрострат плат цял от синьо и ще проврат върлините му.

⁷ Върху трапезата на присъствениите хлябове ще разпрострат син плат, на който ще турят блюдата, темянниците, тасовете и поливалките за поливането; и постоянните хлябове ще бъдат на нея;

⁸ и върху тях ще разпрострат червен плат, и него ще покрият с покрив от язовски кожи, и ще проврат върлините й.

⁹ После ще вземат син плат и ще покрият светилника за осветлението, светилата му, щипците му, пепелниците му и маслениците му, с които си служат около него;

¹⁰ и ще турят него и всичките му прибори вътре в покрив от язовски кожи и ще го окачат на лост.

¹¹ А върху златния олтар ще разпрострат син плат, и него ще покрият с покрив от язовски кожи, и ще проврат върлините му.

- ¹² Ще вземат и всичките му служебни прибори, с които служат в светото място, и ще ги турят в син плат, ще ги покрият с покрив от язовски кожи и ще ги окачат на лост.
- ¹³ Тогава, като очистят пепелта от олтара, ще разпрострат на него морав плат,
- ¹⁴ и ще положат на него всичките му прибори, с които си служат около него, - възглениците, вилиците, лопатите и легените, всичките прибори на олтара, - и ще разпрострат върху него покрив от язовски кожи и ще проврат върлините му.
- ¹⁵ И като свършат Аарон и синовете му с покриването на светите вещи и всичките свети прибори, когато трябва да се дига станът, тогава да пристъпват каатците; за да ги носят: но да се не докосват до светите неща, за да не умрат. Тия неща от шатъра за срещане ще носят каатците.
- ¹⁶ И Елеазар, син на свещеника Аарона, ще има надзор над маслото за осветлението, благоухания темян, постоянния хлебен принос и мирото за помазване, - надзор над цялата скиния и над всичките неща, които са в нея, - над светилището и принадлежностите му.
- ¹⁷ Господ говори още на Моисея и Аарона, казвайки:
- ¹⁸ Да не изтребите измежду левитите племето на семействата на Каатовците;
- ¹⁹ но, за да останат живи и да не умрат, когато пристъпват при пресветите неща, правете им така: Аарон и синовете му да влизат и да ги поставят всекиго на службата му и на товара му;
- ²⁰ но те да не влизат да видят светите неща ни за минутка, за да не умрат.
- ²¹ Господ говори на Моисея, казвайки:
- ²² Така също преброй гирсонците по бащините им домове, по семействата им;
- ²³ от тридесет години и нагоре до петдесет години да ги преброиш, всички, които влизат в отряда, за да вършат службата на шатъра за срещане.
- ²⁴ Ето службата на семействата на гирсонците при слугуването им и при носенето им на товари:
- ²⁵ ще носят завесите на скинията и шатъра за срещане, покрива му, покрива от язовски кожи, който е отгоре му, и закривката на входа на шатъра за срещане,
- ²⁶ и дворните завеси, закривката на вратата при входа на двора, който е около скинията и олтара, въжата им, всичките прибори за службата им и каквото е необходимо за тия неща; така те ще слугуват.
- ²⁷ Всичкото служене на Гирсоновците, относно всичкото им носене на товари и всичкото им слугуване, ще бъде според повелението на Аарона и на синовете му; и вие ще им определяте всяко нещо, което те са длъжни да носят.
- ²⁸ Това е службата на семействата на Гирсоновците в шатъра за срещане; и заръчаното на тях ще бъде под надзора на Итамара, син на свещеника Аарона.
- ²⁹ Ще преброиш и мерарийците по семействата им, по бащините им домове;
- ³⁰ от тридесет години и нагоре до петдесет години ще ги преброиш, всички, които влизат в отряда, за да вършат службата на шатъра за срещане.
- ³¹ И ето нещата, които са длъжни да носят през всичкото си слугуване в шатъра за срещане: дъските на скинията, лостовете ѝ, стълбовете ѝ, подложките ѝ
- ³² и стълбовете на околния двор, подложките им, колчетата им, въжата им, заедно с всичките им прибори и всичко що им принадлежи; и да определяте по име вещите, които те са длъжни да носят.
- ³³ Това е службата на семействата на мерарийците във всичкото им слугуване в шатъра за срещане, под надзора на Итамара, син на свещеника Аарона.

³⁴ И тъй, Моисей и Аарон и първенците на обществото преброиха Каатовците по семействата им и по бащините им домове,
³⁵ от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в отряда, за да вършат службата на шатъра за срещане;
³⁶ и преброените от тях по семействата им бяха две хиляди седемстотин и петдесет души.
³⁷ Тия са преброените от семействата на Каатовците, всички, които слугуваха в шатъра за срещане, които Моисей и Аарон преброиха, според както Господ заповяда чрез Моисея.
³⁸ А преброените от гирсонците по семействата си и по бащините си домове,
³⁹ от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в отряда, за да вършат службата на шатъра за срещане,
⁴⁰ преброените от тях по семействата им, по бащините им домове, бяха две хиляди шестстотин и тридесет души.
⁴¹ Тия са преброените от семействата на гирсонците, всички, които слугуваха в шатъра за срещане, които Моисей и Аарон преброиха по Господното повеление.
⁴² А преброените от семейството на мерарийците по семействата им, по бащините им домове,
⁴³ от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в отряда да слугуват в шатъра за срещане,
⁴⁴ преброените от тях по семействата им бяха три хиляди и двеста души.
⁴⁵ Тия са преброените от семействата на мерарийците, които Моисей и Аарон преброиха, според както Господ заповяда чрез Моисея.
⁴⁶ Всички, които бяха преброени от левитите, които Моисей и Аарон и Израилевите първенци преброиха, по семействата им и по бащините им домове,
⁴⁷ от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в шатъра за срещане да слугуват и да носят товари,
⁴⁸ ония от тях, които бяха преброени, бяха осем хиляди петстотин и осемдесет души.
⁴⁹ Преброиха се, според както Господ заповяда чрез Моисея, всеки според службата си и според товара си. Така се преброиха от него, според както Господ заповяда на Моисея.

ГЛАВА 5

И Господ говори на Моисея, казвайки:

² Заповядай на израилтяните да извеждат вън от стана всеки, който е прокажен, и всеки, който има течение, и всеки, който е нечист от мъртвец.
³ Както от мъжки, така и от женски пол изваждайте ги; вън из стана ги извеждайте, за да не мърсят становеите си, в сред които Аз обитавам.
⁴ И израилтяните сториха така, и изведоха ги вън от стана; както рече Господ на Моисея, така сториха израилтяните.
⁵ Господ говори още на Моисея, казвайки:
⁶ Кажи на израилтяните: Когато мъж или жена, като човек, направи какъв да е грях, и стори престъпление против Господа, и тоя човек стане виновен,
⁷ тогава да изповяда греха, който е сторил, и да повърне онова, за което е виновен и, като притури на него една пета част, да го даде на онзи, пред когото се е

провинил.

⁸ Но ако човекът няма сродник, комуто да повърне онова, за което се е провинил, тогава това, което поради виновността трябва да се повърне на Господа, нека бъде на свещеника, заедно с овена на умилоствението, с който ще направи умилоствение за него.

⁹ Всеки възвишаем принос от всичките осветени неща на израилтяните, който донасят на свещеника, нека бъде негов.

¹⁰ Негови да бъдат и посветените неща от всеки човек; всичко, каквото дава някой на свещеника, нека бъде негово.

¹¹ Господ говори още на Моисея, казвайки:

¹² Говори на израилтяните, казвайки им: Ако жената на някого прегреши и направи престъпление против него,

¹³ като лежи някой с нея и излее семе, и това се укрие от очите на мъжа ѝ, и тя се оскверни тайно, без да има свидетел против нея, и без да бъде хваната в делото,

¹⁴ и дойде на него дух на ревниност и ревнува жена си, а тя е осквернена, или му дойде дух на ревниност и ревнува жена си, а тя не е осквернена,

¹⁵ тогава тоя човек да доведе жена си при свещеника и да донесе приноса ѝ за нея, една десета от ефа ечемичено брашно; но с дървено масло да го не полее, нито да тури върху него ливан, защото е принос за ревниност, принос за спомен, който напомня за беззаконие.

¹⁶ Тогава свещеникът да я приведе и да я постави пред Господа.

¹⁷ После свещеникът да вземе света вода в пръстен съд; и свещеникът да вземе от пръстта, която е по пода на скинията и да я тури във водата.

¹⁸ И свещеникът, като постави жената пред Господа, да открие главата на жената и да тури в ръцете ѝ приноса за спомен, приноса за ревниност; и свещеникът да има в ръката си горчивата вода, която докарва проклетия.

¹⁹ И свещеникът да я закълне, като рече на жената: Ако не е легнал някой с тебе и ти не си се отклонила в нечистота, като си под закона на мъжа си, бъди неповредена от тая горчива вода, която докарва проклетия;

²⁰ но ако си прегрешила, като си под закона на мъжа си, и си се осквернила и, ако е лежал с тебе някой освен мъжа ти,

²¹ (тогава свещеникът да закълне жената с клетва на проклетия, и свещеникът да рече на жената:) Господ да те постави за проклинане и клетва в народа ти, като направи Господ да изсъхне бедрото ти и да се надуе коремът ти;

²² и да влезе тая вода, която докарва проклетия, във вътрешностите ти, и да надуе корема ти и да изсуши бедрото ти; и жената нека рече: Амин, амин.

²³ После свещеникът да напише тия клетви на книга и да ги заличи с горчивата вода;

²⁴ и да даде на жената да изпие горчивата вода, която докарва проклетия; и като влезе в нея водата, която докарва проклетия, да стане горчива.

²⁵ Тогава свещеникът да вземе от ръката на жената приноса на ревниността, да подвижи тоя принос пред Господа и да го принесе на олтара;

²⁶ и свещеникът да вземе една шепа от приноса за спомен, да го изгори на олтара и след това да даде на жената да изпие водата.

²⁷ А когато я напои с водата, тогаз, ако е осквернена и е направила престъпление против мъжа си, водата, която докарва проклетия, като влезе в нея ще стане горчива и ще надуе корема ѝ, и бедрото ѝ ще изсъхне; и тая жена ще бъде за проклинане в народа си.

- ²⁸ Но ако жената не е осквернена и е чиста, тогава ще остане неповредена и ще зачнува,
- ²⁹ Това е законът за ревнивостта, когато някоя жена, като е под закона на мъжа си, се оскверни,
- ³⁰ или когато дойде дух на ревнивост върху някой мъж и ревнува жена си, тогава нека постави жената пред Господа, и свещеникът нека постъпи с нея във всичко според тоя закон.
- ³¹ Така мъжът ще бъде чист от беззаконие, а жената ще носи беззаконието си.

ГЛАВА 6

Господ говори още на Моисея, казвайки:

- ² Говори на израилтяните, казвайки им: Когато мъж или жена направи изричен обрек на назирейство, за да посвети себе си Господу,
- ³ тогава да се отказва от вино и от спиртни питиета, да не пие оцет от вино или оцет от спиртни питиета, нито да пие какво да е питие направено от грозде, нито да яде прясно или сухо грозде.
- ⁴ През всичкото време на назирейството си да не яде нищо, което се прави от лозе, от зърното до ципата.
- ⁵ През всичкото време на назирейския си обрек да не тури бръснач на главата си; догдето се изпълни времето, което е обрекъл Господу, ще бъде свет, и нека остави да растат космите на главата му.
- ⁶ През всичкото време на обрека си, че ще бъде назирей Господу, да не се приближи при мъртвец;
- ⁷ да се не оскверни, заради баща си или майка си, брата си или сестра си, когато умрат; понеже назирейският обрек на Бога му е на главата му.
- ⁸ През всичкото време на назирейството си той е свет Господу.
- ⁹ И ако някой умре ненадейно при него, и главата на назирейството му се оскверни, тогава, в деня на очищението си, той да обръсне главата си; на седмия ден да я обръсне.
- ¹⁰ А на осмия ден да донесе две гургулици или две гълъбчета при свещеника при входа на шатъра за срещане;
- ¹¹ и свещеникът да принесе едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне; и да направи умиловитие за него, понеже е съгрешил поради мъртвеца, и в същия ден да освети главата му.
- ¹² След това изново да посвети Господу дните на назирейството си и да донесе едногодишно агне в принос за престъпление; а по-предишните дни няма да се считат, защото се е осквернило назирейството му.
- ¹³ И ето законът за назирея, когато се изпълни времето на назирейството му: да се приведе при входа на шатъра за срещане;
- ¹⁴ и той да принесе в принос за себе си Господу едно мъжко едногодишно агне без недостатък за всеизгаряне, едно женско едногодишно агне без недостатък в принос за грях, един овен без недостатък за примирителен принос,
- ¹⁵ кош с безквасни пити от чисто брашно, смесени с дървено масло, безквасни кори, намазани с масло и хлебния им принос с възлиянията им.
- ¹⁶ И свещеникът да ги представи пред Господа, и да принесе приноса му за грях и

всеизгарянето му;

17 и да принесе овена за примирителна жертва Господу, с коша на безквасните хлябове; свещеникът да принесе още хлебния принос с възлиянието му.

18 И назиреят да обръсне главата на назирейството си при входа на шатъра за срещане и да вземе космите на посветената си глава и да ги тури на огъня, който е под примирителната жертва.

19 И свещеникът да вземе сварената плешка на овена, една безквасна пита от коша и една безквасна кора и да ги тури на ръцете на назирея след като обръсне той главата на назирейството си;

20 и свещеникът да ги подвижи за движим принос пред Господа; това, заедно с гърдите на движимия принос и с бедрото на възвишаемия принос, е свето на свещеника; и след това назиреят може да пие вино.

21 Това е законът за назирея, който е направил обрек и за приноса му Господу поради назирейството му, освен онова, което му дава ръка; съгласно с обрека, който е направил, така да постъпва според закона за назирейството си.

22 Господ говори още на Моисея, казвайки:

23 Говори на Аарона и на синовете му, казвайки: Така да благославяте израилтяните, като им говорите:

24 Господ да те благослови и да те опази!

25 Господ да осияе с лицето Си над тебе и да ти покаже милост!

26 Господ да издигне лицето Си над тебе и да ти даде мир!

27 Така да възлагат Името Ми върху израилтяните; и Аз ще ги благославям.

ГЛАВА 7

И когато Моисей свърши поставянето на скинията и помаза и освети я с всичките ѝ принадлежности, и олтара с всичките му прибори, и ги помаза и ги освети,

2 тогава Израилевите първенци, началниците на бащините им домове, които бяха първенци на племената и поставени главни надзиратели при преброяването, донесоха принос;

3 и представиха приносите си пред Господа, шест покрити коли и дванадесет вола, по една кола от двама първенци, и по един вол от всекиго, и представиха ги пред скинията.

4 Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:

5 Приеми тия неща от тях, и нека служат за вършенето работата на шатъра за срещане; и дай ги на левитите, на всекиго според работата му.

6 И тъй, Моисей взе колите и воловете и ги даде на левитите;

7 двете коли и четирите вола даде на гирсонците, според работата им;

8 и четирите коли и осемте вола даде на мерарийските синове, според работата им, под надзора на Итамара, син на свещеника Аарона.

9 А на каатците не даде; защото тяхната работа в светилището беше да носят на рамена.

10 И в деня, когато олтарът биде помазан, първенците принесоха за освещаването му; и първенците принесоха приносите си пред олтара.

11 И Господ рече на Моисея: Нека принасят приносите си за освещаването на олтара по един първенец на ден.

- ¹² И тоя, който принесе приноса си на първия ден, беше Наасон, Аминадавовият син, от Юдовото племе;
- ¹³ и приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебния принос;
- ¹⁴ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ¹⁵ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ¹⁶ един козел в принос за грях;
- ¹⁷ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Наасона, Аминадавовият син.
- ¹⁸ На втория ден принесе Натанаил, Суаровият син, първенецът на Исахаровото племе;
- ¹⁹ и за приноса си принесе едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос;
- ²⁰ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ²¹ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ²² един козел в принос за грях;
- ²³ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Натанаила, Суаровият син.
- ²⁴ На третия ден принесе първенецът на завулонците, Елиав, Хелоновият син.
- ²⁵ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос;
- ²⁶ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ²⁷ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ²⁸ един козел в принос за грях;
- ²⁹ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елиава, Хелоновият син.
- ³⁰ На четвъртия ден принесе Елисур, Седиуровият син, първенецът на рувимците.
- ³¹ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос;
- ³² един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ³³ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ³⁴ един козел в принос за грях;
- ³⁵ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елисура, Седиуровият син.
- ³⁶ На петия ден принесе първенецът на сиемонците, Селумиил, Сурисадаевият син.
- ³⁷ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено; с дървено масло, за хлебен принос
- ³⁸ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ³⁹ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁴⁰ един козел в принос за грях;

- ⁴¹ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Селумиила, Сурисадаевият син.
- ⁴² На шестия ден принесе първенецът на гадците, Елиасаф, Деуиловият син.
- ⁴³ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос;
- ⁴⁴ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ⁴⁵ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁴⁶ един козел в принос за грях;
- ⁴⁷ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елиасафа, Деуиловият син.
- ⁴⁸ На седмия ден принесе първенецът на ефремците, Елисама, Амиудовият син.
- ⁴⁹ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос;
- ⁵⁰ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ⁵¹ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁵² един козел в принос за грях;
- ⁵³ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Елисама, Амиудовият син.
- ⁵⁴ На осмия ден принесе първенецът на манасийците, Гамалиил, Федасуровият син.
- ⁵⁵ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос;
- ⁵⁶ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ⁵⁷ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁵⁸ един козел в принос за грях;
- ⁵⁹ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Гамалиила, Федасуровият син.
- ⁶⁰ На деветия ден принесе първенецът на вениаминците, Авидан, Гедеониевият син.
- ⁶¹ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос;
- ⁶² един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ⁶³ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁶⁴ един козел в принос за грях;
- ⁶⁵ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Авидана, Гедеониевият син.
- ⁶⁶ На десетия ден принесе първенецът на данците, Ахизер, Амисадаевият син.
- ⁶⁷ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос;
- ⁶⁸ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ⁶⁹ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁷⁰ един козел в принос за грях;

- ⁷¹ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Ахиезера, Амисадаевият син.
- ⁷² На единадесетия ден принесе първенецът на асирците, Фагеил, Охрановият син.
- ⁷³ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос;
- ⁷⁴ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ⁷⁵ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁷⁶ един козел в принос за грях;
- ⁷⁷ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Фагеила, Охрановият син.
- ⁷⁸ На дванадесетия ден принесе първенецът на нефталимците, Ахирей, Енановият син.
- ⁷⁹ Приносът му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос;
- ⁸⁰ един златен темяник от десет сикли, пълен с темян;
- ⁸¹ един юнец, един овен, едно едногодишно агне за всеизгаряне;
- ⁸² един козел в принос за грях;
- ⁸³ и за примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на Ахирея, Енановият син.
- ⁸⁴ Тия бяха приносите от Израилевите първенци за освещаването на олтара в деня, когато биде помазан: дванадесет сребърни блюда, дванадесет сребърни легена и дванадесет златни темяника;
- ⁸⁵ всяко сребърно блюдо беше от сто и тридесет сикли, и всеки леген седемдесет сикли; всичкото сребро на съдовете беше две хиляди и четиристотин сикли, според сикъла на светилището;
- ⁸⁶ дванадесет златни темяника пълни с темян; (всеки темяник беше от десет сикли, според сикъла на светилището; всичкото злато на темяниците беше сто и двадесет сикли);
- ⁸⁷ всичкият добитък за всеизгаряне беше дванадесет юнеца, дванадесет овена, дванадесет едногодишни агнета, заедно с хлебния им принос, и дванадесет козела в принос за грях;
- ⁸⁸ и всичкият добитък за примирителна жертва беше двадесет и четири юнеца, шестдесет овена, шестдесет козела и шестдесет едногодишни агнета. Така стана освещаването на олтара, след като биде помазан.
- ⁸⁹ И когато влезе Моисей в шатъра за срещане, за да говори с Бога, тогава чу гласа; който му говореше отгоре на умилостивилището, което беше върху ковчега за плочите на свидетелството между двата херувима; и говореше му.

ГЛАВА 8

И Господ говори на Моисея, казвайки:

- ² Говори на Аарона, казвайки му: Когато палиш светилата, седемте светила да светят на предната страна на светилника.
- ³ И Аарон направи така; запали светилата на светилника така щото да светят на

предната му страна, според както Господ заповяда на Моисея.

⁴ И ето каква беше направата на светилника: изкован от злато, от стъблото до цветята си беше изкован, според образа, който Господ показа на Моисея, така направи той светилника.

⁵ Господ говори още на Моисея, казвайки:

⁶ Вземи левитите измежду израильтяните, и ги очисти.

⁷ И така да им направиш за очистването им: поръси ги с очистителна вода, и нека обръснат цялото си тяло, и изперат дрехите си, и се очистят.

⁸ После да вземат един юнец заедно с хлебния му принос от чисто брашно смесено с дървено масло; а ти да вземеш друг юнец в принос за грях.

⁹ И да приведеш левитите пред шатъра за срещане, и да събереш цялото общество израильтяни;

¹⁰ и когато приведеш левитите пред Господа, нека израильтяните положат ръцете си на левитите;

¹¹ и Аарон да принесе левитите пред Господа, като принос от страна на израильтяните, за да вършат те Господната служба.

¹² И като положат левитите ръцете си на главите на юнците, ти да принесеш единия в принос за грях, а другия за всеизгаряне Господу, за да направиш умилоствение за левитите.

¹³ И да поставиш левитите пред Аарона и пред синовете му, и да ги принесеш като принос Господу.

¹⁴ Така да отделиш левитите измежду израильтяните; и левитите ще бъдат Мои.

¹⁵ А след това левитите да влязат, за да слугуват в шатъра за срещане, когато си ги очистил и си ги принесъл като принос.

¹⁶ Понеже те Ми са всецяло дадени измежду израильтяните; вместо всичките първородни от израильтяните, всички, които отварят утроба, съм ги взел за Себе Си.

¹⁷ Защото всичките първородни измежду израильтяните са Мои, и човек и животно; в деня, когато поразих всичките първородни в Египетската земя, осветих ги за Себе Си.

¹⁸ А левитите взех вместо всичките първородни измежду израильтяните.

¹⁹ Левитите нарочно дадох на Аарона и на синовете му измежду израильтяните, за да вършат служенето на израильтяните в шатъра за срещане, и да правят умилоствение за израильтяните, за да се не появи язва между израильтяните, когато израильтяните се приближават при святилището.

²⁰ Тогава Моисей и Аарон и цялото общество израильтяни постъпиха с левитите напълно, както Господ заповяда на Моисея за левитите; така им сториха израильтяните.

²¹ И тъй, левитите се очистиха от греховете си, и изпраха дрехите си; и Аарон ги принесе като принос пред Господа, и Аарон направи за тях умилоствение, за да ги очисти.

²² И след това левитите влязоха в шатъра за срещане, за да вършат службата си пред Аарона и пред синовете му; според както Господ заповяда на Моисея за левитите, така им сториха.

²³ Господ говори още на Моисея, казвайки:

²⁴ Ето определеното за левитите: от двадесет и пет години и нагоре да влизат в отряда, за да вършат слугуването в шатъра за срещане;

²⁵ а от петдесет години да престават да вършат слугуване и да не слугуват вече,
²⁶ но да помагат на братята си в шатъра за срещане, да пазят заръчаното; а слугуване да не вършат. Така да постъпваш с левитите, колкото за дадените им заръчвания.

ГЛАВА 9

И в първия месец на втората година, откак излязоха из Египетската земя, Господ говори още на Моисея в Синайската пустиня, казвайки:

² Нека направят израилтяните пасхата на определеното й време.

³ На четиринадесетия ден от този месец привечер да я направите, на определеното й време; според всичките закони за нея и според всичките наредби за нея да я направите.

⁴ И тъй, Моисей каза на израилтяните да направят пасхата.

⁵ Направиха пасхата на четиринадесетия ден от първия месец привечер, в Синайската пустиня; напълно според както Господ заповяда на Моисея, така направиха израилтяните.

⁶ А имаше някои, които бяха нечисти, поради мъртво човешко тяло, та не можаха да направят пасхата в оня ден; и в същия ден те дойдоха пред Моисея и пред Аарона,

⁷ и тия мъже му рекоха: Ние сме нечисти, поради мъртво човешко тяло, защо да ни спират да не принесем между израилтяните Господния принос на времето му?

⁸ А Моисей им рече: Постойте, за да чуя какво ще заповяда Господ за вас.

⁹ И Господ говори на Моисея, казвайки:

¹⁰ Говори на израилтяните, казвайки: Ако някой човек от вас или от потомците ви бъде нечист, поради мъртво тяло, или е далеч на път, нека и той направи пасхата Господу;

¹¹ нека я направят на четиринадесетия ден от втория месец привечер, и нека я ядат с безквасни хлябове и горчиви треви;

¹² да не оставят от нея до утрото, нито да трошат кост от нея; да я направят, според всичките повеления за пасхата.

¹³ А който е чист, и не е на път, ако пренебрегне да направи пасхата, този човек ще бъде изстребен измежду хората си; понеже не е принесъл Господния принос на времето му, този човек ще носи греха си.

¹⁴ И ако някой чужденец, който е пришелец между вас, желае да направи пасхата Господу, нека я направи, според повеленията за пасхата и според наредбата за нея; един закон ще имате и за чужденеца и за туземеца.

¹⁵ И в деня, когато се постави скинията, облакът покри скинията, шатъра за плочите на свидетелството; и от вечер до заран над скинията имаше като огнено явление.

¹⁶ Така ставаше всякога: облакът я покриваше, и нощем имаше огнено явление.

¹⁷ И когато се дигаше облакът от шатъра, тогава, след това, израилтяните тръгваха; и где то заставаше облакът, там израилтяните разполагаха стан.

¹⁸ По Господно повеление тръгваха израилтяните, и по Господно повеление разполагаха стан; до тогаз, до когато облакът стоеше над скинията, те си оставаха в стана.

¹⁹ И когато облакът стоеше над скинията много дни, тогава израилтяните пазеха Господното заръчване и не тръгваха;

²⁰ а понякога облакът стоеше над скинията малко дни; но пак по Господно повеление оставаха разположени в стана, и по Господно повеление тръгваха.

²¹ И понякога облакът стоеше само от вечер до заран; но пак на заранта, когато се дигаше облакът, тогава и те тръгваха; когато се дигаше облакът, било денем или нощем, тогава и те тръгваха;

²² Ако облакът продължаваше да стои над скинията два дена, или един месец, или една година, то и израилтяните оставаха в стана си и не тръгваха; а когато той се дигаше, те тръгваха.

²³ Според Господно повеление разполагаха стан, и според Господно повеление тръгваха; те пазеха заръчаното от Бога, както заповядваше Господ чрез Моисея.

ГЛАВА 10

И Господ говори на Моисея, казвайки:

² Направи си две сребърни тръби; изковани да ги направиш; и да ти служат за свикване на обществото и за дигане на станове.

³ Когато засвирят с тях, нека се събере цялото общество с тебе до входа на шатъра за срещане.

⁴ Ако засвирят само с едната тръба, тогава да се събират при тебе първенците, Израилевите хилядници.

⁵ А когато засвирите тревога, тогава да се дигат станове, които са разположени към изток;

⁶ и когато засвирите тревога втори път, тогава да се дигат станове, които са разположени към юг. Да свирят тревога, за да се дигат.

⁷ А когато има да се събере събранието, да свирите, обаче, без да засвирите тревога.

⁸ И тръбачите да бъдат свещениците, Аароновите синове; това ще ви бъде вечен закон в поколенията ви.

⁹ И когато излезете на война в земята си против неприятеля, който би ви притеснил, тогава да засвирите тревога; и ще бъдете спомнени пред Господа вашия Бог, и ще бъдете избавени от неприятелите си.

¹⁰ И на увеселителните си дни, и на празниците си, и на новолунията си да свирите с тръбите над всеизгарянията си и над примирителните си жертви; и това ще ви бъде за спомен пред вашия Бог. Аз съм Иеова вашият Бог.

¹¹ Във втората година, на двадесетия ден от втория месец, облакът се издигна от скинията за плочите на свидетелството.

¹² И израилтяните се дигнаха от Синайската пустиня според реда на пътуването си; и облакът застана във Фаранската пустиня.

¹³ Дигнаха се първи път, според както Господ заповяда чрез Моисея.

¹⁴ Първо се дигна знамето на стана на юдейците според устроените им множества; и над множеството му беше Наасон Аминадавовият син.

¹⁵ Над множеството на племето на исахарците беше Натанаил Суаровият син.

¹⁶ А над множеството на племето на завулонците беше Елиав Хелоновият син.

¹⁷ Тогава, като се сне скинията, дигнаха се гирсонците и мерарийците, които носеха скинията.

¹⁸ После се дигна знамето на Рувимовия стан, според устроените им множества; и

над множеството му беше Елисур Седиуровият син.

¹⁹ Над множеството на племето на симеонците беше Селумиил Сурисадаевият син.

²⁰ А над множеството на племето на гадците беше Елиасаф Деуиловият син.

²¹ Тогава се дигнаха Каатовците, които носеха светилището, до пристигането на които скиинята се поставяше.

²² После се дигна знамето на стана на ефремците според устроените им множества; и над множеството му беше Елисама Амиудовият син.

²³ Над множеството на племето на манасийците беше Гамалиил Федасуровият син.

²⁴ А над множеството на племето на вениаминците беше Авидан Гедеоиевият син.

²⁵ После се дигна знамето на стана на данците, последни от всички станове, според устроените им множества; и над множеството му беше Ахиезер Амисадаевият син.

²⁶ Над множеството на племето на асирците беше Фагеил Охрановият син.

²⁷ А над множеството на племето на нефталимците беше Ахирей Енановият син.

²⁸ Така ставаше пътуването на израилтяните според устроените им множества, когато се дигаха.

²⁹ В това време Моисей каза на Овава, син на мадиамеца Рагуил, Моисеевия тъст: Ние отиваме на онова място, на което рече Господ: Ще ви го дам. Ела заедно с нас, и ще ти сторим добро; защото Господ е обещал {Еврейски: говорил ... за.} добро на Израиля.

³⁰ Но той му рече: Няма да дойда, но ще отида в своята си земя и при рода си.

³¹ А Моисей каза: Не ни оставяй, моля, понеже ти знаеш где трябва да разполагаме стан в пустинята, и ще бъдеш око за нас.

³² И ако дойдеш с нас, то доброто, което Господ ще направи на нас, същото добро ще направим и ние на тебе.

³³ И тъй, пропътуваха тридневен път от Господната планина; и ковчегът на Господния завет се движеше пред тях тридневен път, за да им търси място за почивка.

³⁴ И Господният облак беше над тях денем, когато тръгваха от стана.

³⁵ И когато ковчегът се дигаше на път, Моисей казваше: Стани Господи, и да се разпръснат враговете Ти, и да побягнат от пред Тебе ония, които Те мразят.

³⁶ А когато се спираше, той казваше: Върни се Господи, при десетките хиляди на Израилевите хиляди.

ГЛАВА 11

И людете зле роптаеха в ушите на Господа; и Господ чу, и гневът Му пламна; и огън от Господа се запали между тях та пояждаше неколцина в края на стана.

² Тогава людете извикаха към Моисея; и Моисей се помоли Господу, и огънят престана.

³ И нарече се онова място Тавера {Т.е.: Горене.}, защото огън от Господа гореше между тях.

⁴ И разноплеменното множество, което беше между тях, показва голямо лакомство; също и израилтяните пак плакаха и рекоха: Кой ще ни даде месо да ядем?

⁵ Ние помним рибата, която ядохме даром в Египет, краставиците, дините, прازа и червения и чесновия лук;

⁶ а сега душата ни е изсърнала; нищо няма; няма на какво да гледаме освен тая

манна.

⁷ (А манната приличаше на кориандрово семе и беше на вид като бделий.

⁸ И хората се пръскаха наоколо та я събираха, мелеха я в мелници, или я чукаха в кутли, и варяха я в гърнета, и правеха пити от нея; а вкусът ѝ беше като вкус на пити пържени в масло.

⁹ Когато падаше росата в стана нощем, падаше с нея и манна).

¹⁰ И Моисей чу как хората плачеха в семействата си, всеки при входа на шатъра си; и Господният гняв пламна силно; стана мъчно и на Моисея.

¹¹ Моисей рече на Господа: Защо си оскърбил слугата Си? и защо не съм придобил Твоето благоволение, та си турил върху мене товара на всички тия хора?

¹² Аз ли съм зачнал всички тия хора? или аз съм ги родил, та ми казваш: Носи ги в лоното си, както гледач-баща носи бозайничето, до земята, за която Си се клел на бащите им?

¹³ От где у мене месо да дам на всички тия хора? защото плачат пред мене и казват: Дай ни месо да ядем.

¹⁴ Аз сам не мога да нося всички тия хора, защото са много тежки за мене.

¹⁵ Ако постъпаш Ти така с мене, то убий ме още сега, моля, ако съм придобил Твоето благоволение, за да не видя злочестината си.

¹⁶ Тогава Господ рече на Моисея: Събери ми седемдесет мъже измежду Израилевите старейшини, които познаваш, като старейшини на хората и техни надзиратели, и доведи ги при шатъра за срещане, за да застанат там с тебе.

¹⁷ И Аз като сляза ще говоря там с тебе; и ще взема от духа, който е на тебе, и ще го туря на тях; и те ще носят товара на хората заедно с тебе, за да не го носиш ти сам.

¹⁸ И кажи на хората: Очистете се за утре, и ще ядете месо; защото плачехте в ушите на Господа и кавахте: Кой ще ни даде месо да ядем? защото добре ни беше в Египет. Затова Господ ще ви даде месо, и ще ядете.

¹⁹ Няма да ядете един ден, ни два дена, ни пет дена, ни десет дена, ни двадесет дена,

²⁰ но цял месец, догде ви излезе из ноздрите и ви омръзне; защото отхвърлихте Господа, Който е между вас, и плакахте пред Него, думайки: Защо излязохме из Египет?

²¹ И Моисей рече: Хората, всред които съм, са шестстотин хиляди пешаци; и Ти рече: Ще им дам да ядат месо цял месец.

²² Да се изколят ли за тях овците и говедата, за да им бъдат достатъчни? или да им се съберат всичките морски риби, за да им бъдат достатъчни?

²³ А Господ каза на Моисея: Скъсила ли се е Господната ръка? Сега ще видиш, ще се сбъдне ли с тебе думата Ми, или не.

²⁴ И тъй, Моисей излезе та каза на хората Господните думи; и събра седемдесет мъже от старейшините на хората, и постави ги около шатъра.

²⁵ Тогава Господ слезе в облака и говори с него, и като взе от духа, който беше на него, тури го на седемдесетте старейшини; и като застана на тях духът, пророкуваха, но не повториша.

²⁶ Обаче двама от мъжете бяха останали в стана, името на единия от тях беше Елдад, а името на другия Модад, та и на тях застана духът; те бяха от записаните, но не бяха отишли до шатъра; и пророкуваха в стана.

²⁷ И завтече се едно момче та извести на Моисея, казвайки; Елдад и Модад пророкуват в стана.

28 И Исус Навиевият син, слугата на Моисея, един от неговите избрани, проговори и рече: Господарю мой, Моисее, запрети им.

29 А Моисей му рече: Завиждаш ли за мене? Дано всичките Господни люде бъдат пророци, та да тури Господ Духа Си на тях!

30 И Моисей отиде в стана, той и Израилевите старейшини.

31 Тогава излезе вятър от Господа и докара от морето пѣдпѣдѣци, и остави ги да слитат долу над стана, до един ден път от едната страна, и до един ден път от другата страна, около стана; а те летяха до два лакътя над повърхността на земята.

32 Тогава людето станаха та събираха пѣдпѣдѣците целия онзи ден и цялата нощ и целия следен ден; оня, който събра най-малко, събра десет кора; и те си ги простираха около стана.

33 А като беше месото още в зѣбите им, и не беше още сдѣвкано, Господният гняв пламна против людето, и Господ порази людето с много голяма язва.

34 И нарекоха това място Киврот-атаава {Т.е., Гробище на лакомството.}, защото там бяха погребани лакомите люде.

35 А от Киврот-атаава людето се дигнаха за Асирот, и останаха в Асирот.

ГЛАВА 12

В това време Мариам и Аарон говориха против Моисея поради етиопянката, която бе взел за жена, (защото беше взел една етиопянка); и рекоха:

2 Само чрез Моисея ли говори Господ? не говори ли и чрез нас? И Господ чу това.

3 А Моисей беше човек много кротък, повече от всичките човеци, които бяха на земята.

4 И веднага Господ рече на Моисея, на Аарона и на Мариам: Излезте вие трима към шатъра за срещане. И тъй, излязоха и тримата.

5 Тогава Господ слезе в облачен стълб, застана пред входа на шатъра и повика Аарона и Мариам, и те двамата излязоха.

6 И рече: Слушайте сега думите Ми. Ако има пророк между вас, Аз Господ ще му стана познат чрез видение, на сън ще му говоря.

7 Но слугата Ми Моисей не е така поставен, той, който е верен в целия Ми дом;

8 с него Аз ще говоря уста с уста, ясно, а не загадъчно; и той ще гледа Господния Образ. Как, прочее, не се убояхте вие да говорите против слугата Ми Моисея?

9 И гневът на Господа пламна против тях, и Той си отиде.

10 И като се оттегли облакът от шатъра, ето, Мариам беше прокажена, бяла като сняг; като погледна Аарон на Мариам, ето, тя беше прокажена.

11 Тогава Аарон рече на Моисея: Моля ти се, господарю мой, не ни възлагай тоя грях, с който сторихме безумие и съгрешихме.

12 Да не бъде тя като мъртво дете, на което половина от тялото е изтляло, когато излиза из утробата на майка си.

13 И Моисей викна към Господа, казвайки: О Боже, моля Ти се, изцели я.

14 А Господ каза на Моисея: Ако би я заплюл баща ѝ в лицето, не щеше ли да бъде посрамена седем дена? Нека бъде затворена вън от стана седем дена, и след това да се побере.

15 И тъй, Мариам бе затворена седем дена вън от стана, и людето не се дигнаха,

докато не се прибра Мариам.

¹⁶ Подир това хората се дигнаха от Асирот, и разположиха стан във Фаранската пустиня.

ГЛАВА 13

И Господ говори на Моисея, казвайки:

² Изпрати мъже, за да съгледат Ханаанската земя, която Аз давам на израилтяните; да изпратите по един мъж от всяко племе на бащите им, и всички да са от първенците между тях.

³ И тъй, според Божието повеление Моисей ги изпрати от Фаранската пустиня; всичките мъже бяха главни между израилтяните.

⁴ Ето имената им: от Рувимовото племе, Самуй Закхуровият син;

⁵ от Симеоновото племе, Сафат Хориевият син;

⁶ от Юдовото племе, Халев Ефониевият син;

⁷ от Исахаровото племе, Игал Иосифовият син;

⁸ от Ефремовото племе, Осия Навиевият син;

⁹ от Вениаминовото племе, Фалтий Рефуевият син;

¹⁰ от Завулоновото племе, Гадиил Содиевият син;

¹¹ от Иосифовото племе, от Манасиевото племе, Гадий Сусиевият син;

¹² от Дановото племе, Амиил Гамалиевият син;

¹³ от Асировото племе, Сетур Михаиловият син;

¹⁴ от Нефталимовото племе, Наавий Вопсиевият син;

¹⁵ от Гадовото племе, Геуил Махиевият син;

¹⁶ Тя са имената на мъжете, които Моисей изпрати, за да съгледат земята; и Моисей наименува Осия Навиевия син Исус.

¹⁷ Като ги изпрати да съгледат Ханаанската земя, Моисей им рече: Качете се по южната страна и изкачете се на вървата,

¹⁸ та вижте каква е земята, и хората, които живеят в нея, силни ли са или слаби, малко ли са или много;

¹⁹ и каква е земята, на която те живеят, добра ли е или лоша; и какви са градовете, в които те живеят, от шатри ли са или са укрепени;

²⁰ и каква е земята, плодотворна ли е или постна, има ли по нея дървета или не. И бъдете смели, и донесете от плодовете на земята. А тогава беше времето на първозялото грозде.

²¹ И така, те се качиха и съгледаха земята от Цинската пустиня до Роов при прохода на Емат.

²² После се изкачиха по южната страна и дойдоха до Хеврон, где живеяха Енаковите синове Ахиман, Сесай и Талмай. (А Хеврон беше построен седем години преди Египетския Зоан). {Гръцки: Танис; сега: Сан.}

²³ И като дойдоха до долината Есхол, от там отрязаха една лозова пръчка с един грозд, който двама носеха на върлина; взеха и нарове и смокини.

²⁴ Онова място се нарече долина Есхол {Т.е.: Грозд.} по причина на грозда, който израилтяните отрязаха от там.

²⁵ А на края на четиридесетте дена те се върнаха от съгледването на земята.

- ²⁶ И отивайки дойдоха при Моисея, при Аарона и при цялото общество израилтяни във Фаранската пустиня, в Кадис; и дадоха отчет на тях и на цялото общество, и показаха им плода на земята.
- ²⁷ И разказаха му, думайки: Ходихме в земята, в която ни изпрати; и наистина там текат мляко и мед; ето и плода ѝ.
- ²⁸ Людете обаче, които живеят в земята, са силни, и градовете укрепени и много големи; там видяхме още и Енаковите синове.
- ²⁹ Амаличаните живеят в земята към юг; хетейците, евусейците и аморейците живеят по планините; а ханаанците живеят при морето и край бреговете на Йордан.
- ³⁰ Но Халев успокояваше людете пред Моисея, като казваше: Да вървим напред незабавно и да я завладеем, защото можем да я превземем.
- ³¹ А мъжете, които бяха отишли заедно с него, рекоха: Не можем да излезем против ония люде, защото са по-силни от нас.
- ³² И зле представяха пред израилтяните земята, която бяха съгледали, казвайки: Земята, която обходихме, за да я съгледаме, е земя, която изпояжда жителите си; и всичките люде, които видяхме в нея, са превисоки мъже.
- ³³ Там видяхме исполините, Енаковите синове, от исполинския род; и пред тях нам се виждаше, че сме като скакалци; такива се виждахме и на тях.

ГЛАВА 14

- Т**огава цялото общество извика с висок глас, и людете плакаха през оная нощ.
- ² И всичките израилтяни роптаеха против Моисея и Аарона; и цялото общество им рече: Да бяхме измрели в Египетската земя! или в тая пустиня да бяхме измрели!
- ³ И защо ни води Господ в тая земя да паднем от нож, и жените ни и децата ни да бъдат разграбени? Не щеше ли да ни е по-добре да се върнем в Египет?
- ⁴ И рекоха си един на друг: Да си поставим началник и да се върнем в Египет.
- ⁵ Тогава Моисей и Аарон паднаха на лицата си пред цялото множество на обществото израилтяни.
- ⁶ И Исус Навиевият син и Халев Ефониевият син, от ония, които съгледаха земята, раздраха дрехите си,
- ⁷ и говориха на цялото общество израилтяни, казвайки: Земята, през която минахме, за да я съгледаме, е много добра земя.
- ⁸ Ако бъде благоволенieto на Господа към нас, тогава Той ще ни въведе в тая земя и ще ни я даде, - земя гдето текат мляко и мед.
- ⁹ Само недейте въстава против Господа, нито се бойте от людете на земята, защото те са ястие за нас; защитата им се оттегли от върху тях; а Господ е с нас; не бойте се от тях.
- ¹⁰ Но цялото общество рече да ги убият с камъни. Тогава Господната слава се яви в шатъра за срещане пред всичките израилтяни.
- ¹¹ И Господ рече на Моисея: До кога ще Ме презират тия люде? и до кога няма да Ме вярват, въпреки всичките знамения, които съм извършил посред тях?
- ¹² Ще ги поразя с мор и ще ги изстребя; а тебе ще направя народ по-голям и по-силен от тях.
- ¹³ Но Моисей рече на Господа: Тогава египтяните ще чуят; защото Ти със силата Си си извел тия люде изсред тях;

14 и ще кажат това на жителите на тая земя, които са чули, че Ти, Господи, си между тия люде, - че Ти, Господи, се явяваш лице с лице, и че облакът Ти стои над тях, и че Ти вървиш пред тях денем в облачен стълб, а нощем в огнен стълб.

15 И ако изстребиш тия люде, като един човек, тогава народите, които са чули за Тебе, ще говорят казвайки:

16 Понеже не можа Иеова да въведе тия люде в земята, за която им се кле, за това ги погуби в пустинята.

17 И сега, моля Ти се, нека се възвеличи силата на Господа мой, както си говорил, казвайки:

18 Господ е дълготърпелив и многомилостив, прощава беззаконие и престъпление, и никак не обезвинява виновния, и въздава беззаконието на бащите върху чадата до третия и четвъртия род.

19 Прости, моля Ти се, беззаконието на тия люде, и според Твоята голяма милост, и според както си прощавал на тия люде от Египет до тука.

20 И рече Господ: Прощавам им, според както си казал;

21 но наистина заклевам се в живота Си, че ще се изпълни целия свят с Господната слава.

22 Понеже от всички тия мъже, които са виждали славата Ми и знаменията, които извърших в Египет и в пустинята, и са Ме раздраждали до сега десет пъти, и не послушаха гласа Ми,

23 наистина ни един от тях няма да види земята, за която се клех на бащите им, нито ще я види един от ония, които Ме презряха.

24 Но понеже слугата ми Халев има в себе си друг дух, и той напълно Ме последва, за това него ще въведе в земята, в която влезе, и потомството му ще я наследва.

25 (А амаличаните и ханаанците живеят в долината). Утре се върнете та идете в пустинята към Червеното море.

26 Господ говори още на Моисея и Аарона, казвайки:

27 До кога ще търпя това нечестиво общество, което роптае против Мене? Чух роптанията на израилтяните, с които роптаят против Мене.

28 Кажи им: Заклевам се в живота Си, казва Господ, навярно ще направя на вас така, както вие говорихте в ушите Ми;

29 трупове ви ще паднат в тая пустиня; и от преброените между вас, колкото сте на брой от двадесет години и нагоре, които сте роптали против Мене,

30 ни един не ще влезе в земята, за която се клех да ви заселя в нея, освен Халева Ефониевият син и Исуса Навиевият син.

31 Но децата ви, за които рекохте, че ще бъдат разграбени, тях ще въведе; и те ще познаят земята, която вие презряхте.

32 А вашите трупове ще паднат в тая пустиня.

33 И децата ви ще скитат {Еврейски: бъдат овчари.} по пустинята четиридесет години, и ще теглят поради вашите блудствувания, докато се изпият труповете ви в пустинята.

34 Според числото на дните, през които съгледахте земята, четиридесет дена, всеки ден за една година, четиридесет години ще теглите поради беззаконията си, и ще познаете какво значи Аз да съм неблагоприятен.

35 Аз Господ говорих; наистина така ще направя на цялото това нечестиво общество, което се е събрало против Мене; в тая пустиня ще се довършат, и в нея ще измрат.

- ³⁶ И ония мъже, които Моисей изпрати да съгледат земята, които, като се върнаха, направиха цялото общество да роптае против него, и зле представиха земята,
- ³⁷ тия мъже, които зле представиха земята, измряха от язвата пред Господа.
- ³⁸ А Исус Навиевият син и Халев Ефониевият син останаха живи измежду ония мъже, които ходиха да съгледат земята.
- ³⁹ Тогава Моисей каза тия думи на всичките израилтяни; и людете плакаха горчиво.
- ⁴⁰ И сутринта, като станаха рано, изкачиха се на планинския връх и казваха: Ето ни; и ще вървим напред на мястото, което Господ ни е обещал; защото съгрешихме.
- ⁴¹ А Моисей рече: Защо престъпвате така Господното повеление, тъй като това няма да успее?
- ⁴² Не вървете напред, защото Господ не е между вас, да не би да ви поразят неприятелите ви.
- ⁴³ Защото амаличаните и ханаанците са там пред вас, и вие ще паднете от нож. Понеже отстъпихте и не следвахте Господа, затова Господ няма да бъде с вас.
- ⁴⁴ Обаче те дръзнаха да се изкачат на планинския връх; но ковчегът на Господния завет и Моисей не излязоха изсред стана.
- ⁴⁵ Тогава амаличаните и ханаанците, които живееха на оная планина, слязоха та ги разбиха, и поразяваха ги дори до Хорма.

ГЛАВА 15

И Господ говори на Моисея, казвайки:

- ² Говори на израилтяните, казвайки им: Когато влезете в земята, която Аз ви давам да живеете в нея,
- ³ и пренесете жертва чрез огън Господу, било всеизгаряне, или жертва за изпълнение на обрек, или доброволен принос, или на празниците си, за да направите благоухание Господу от говедата или от овците,
- ⁴ тогава оня, който принася приноса си Господу, нека принесе за хлебен принос една десета от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин дървено масло.
- ⁵ И за всяко агне на всеизгарянето или на жертвата да притуриш четвърт от ин вино за възлияние,
- ⁶ или за всеки овен да притуриш за хлебен принос две десети от ефа чисто брашно, смесено с една трета от ин дървено масло;
- ⁷ и за възлияние да принесеш една трета от ин вино за благоухание Господу.
- ⁸ И ако принесеш от говедата за всеизгаряне, или жертва за изпълнение на обрек, или примирителен принос Господу,
- ⁹ тогава с жертвата от говедата да принесеш за хлебен принос три десети от ефа чисто брашно, смесено с половин ин дървено масло;
- ¹⁰ и за възлияние да принесеш половин ин вино в жертва чрез огън за благоухание Господу.
- ¹¹ Така трябва да се прави за всяко говедо, или за всеки овен, или за всяко агне или яре.
- ¹² Според числото, което ще принесете, така да направите за всяко според числото им.
- ¹³ Всеки туземец да прави така, когато принася жертва чрез огън за благоухание Господу.

14 Ако някой чужденец е пришелец между вас, или ако какъвто и да бил е между вас във всичките ви поколения, и принася жертва чрез огън за благоухание Господу, то както правите вие, така да направи и той.

15 Един закон да има за вас, които сте от обществото, и за чужденеца, който е пришелец между вас, един вечен закон във всичките ви поколения; както сте вие така ще бъде и чужденецът пред Господа.

16 Един закон и една наредба да има за вас и за чужденеца, който е пришелец между вас.

17 Господ говори още на Моисея, казвайки:

18 Говори на израилтяните, казвайки им: Когато влезете в земята, в която Аз ви въвеждам,

19 и ядете от хляба на земята, тогава да принесете Господу възвишаем принос;

20 от първото си тесто да принесете пита за възвишаем принос; да го възвишите, както правите с възвишаемия принос от гумно.

21 От първото си тесто да давате Господу възвишаем принос във всичките си поколения.

22 И ако прегрешите и не изпълните всички тия заповеди, които Господ каза на Моисея,

23 то ест, всичко, което Господ ви заповяда чрез Моисея, от деня когато Господ даде заповедта и нататък във всичките ви поколения,

24 то, ако е сторено от незнание, без да знае обществото - цялото общество нека принесе един юнец за всеизгаряне за благоухание Господу, заедно с хлебния му принос и с възлиянието му, според наредбата, и един козел в принос за грях.

25 И свещеникът да направи умилоствение за цялото общество израилтяни, и ще им се прости; защото е станало от незнание, и те са принесли приноса си в жертва чрез огън Господу, и приноса си за грях пред Господа за несъзнателната си погрешка;

26 и ще се прости на цялото общество израилтяни и на чужденеца, който е пришелец между тях, защото колкото за всичките люде стореното е станало от незнание.

27 Но ако един човек съгреси от незнание, той трябва да принесе едногодишна коза в принос за грях.

28 И свещеникът да направи умилоствение пред Господа за човека, който е съгрешил от незнание; когато съгреси от незнание, да направи умилоствение за него, и ще му се прости.

29 Един закон да има за вас, както за туземеца от израилтяните, така и за чужденеца, който е пришелец между тях, когато съгреси от незнание.

30 Но ако някой съгреси с надменна ръка, бил той туземец или чужденец, той показва презрение към Господа; тоя човек ще бъде изстребен измежду людето си.

31 Понеже е презрял словото на Господа и престъпил заповедта Му, тоя човек непременно ще се изстреби, беззаконието му ще бъде върху него.

32 Когато израилтяните бяха в пустинята, намериха един човек, който събираше дърва в съботен ден.

33 И ония, които го намериха като събираше дърва, доведоха го при Моисея и Аарона и при цялото общество.

34 И туриха го под стража, понеже не беше още изявено що трябваше да сторят с него.

- ³⁵ И Господ каза на Моисея: Човекът непременно трябва да се умъртви; цялото общество да го убие с камъни вън от стана.
- ³⁶ И тъй, цялото общество го изведе вън от стана и го уби с камъни, та умря, според както Господ заповяда на Моисея.
- ³⁷ Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:
- ³⁸ Говори на израилтяните и заповядай им да правят, във всичките си поколения, ресни по краищата на дрехите си, и да турят син ширит по ресните на всичките краища.
- ³⁹ И това да ви бъде за ресни, като ги гледате, да помните всичките Господни заповеди и да ги изпълнявате, и да не дирите неща по своите си сърца и по своите си очи, подир, които неща вие блудствувате;
- ⁴⁰ та да помните и изпълнявате всичките Ми заповеди, и да бъдете свети на вашия Бог.
- ⁴¹ Аз съм Господ вашият Бог, Който ви изведох из Египетската земя, за да ви бъда Бог. Аз съм Иеова вашият Бог.

ГЛАВА 16

- А** Корей син на Исаара, син на Каата Левиевият син, и Датан и Авирон синове на Елиава, и Он син на Фалета, Рувимуви потомци, като си взеха човеци,
- ² дигнаха се против Моисея, с двеста и петдесет човеци от израилтяните, първенци на обществото, избрани за съветници, именити мъже.
- ³ Събраха се, прочее, против Моисея и против Аарона и рекоха им: Стига ви толкоз! Цялото общество е свето, всеки един от тях, и Господ е всред тях. А защо възвишавате себе си над Господното общество?
- ⁴ А Моисей, като чу това, падна на лицето си,
- ⁵ и говори на Корей и на цялата му дружина, казвайки: Утре Господ ще покаже кои са Негови, и кой е свет, и кого ще направи да се приближи при Него. Онзи, който Той избере ще направи да се приближи при Него.
- ⁶ Това направете: ти, Корее, и цялата ти дружина, вземете си кадилници,
- ⁷ турете в тях огън, и турете в тях темян пред Господа утре; и когото Господ избере, той ще бъде свет. Стига толкоз и вам, левийци!
- ⁸ И Моисей рече на Корей; Чуйте сега, вий левийци:
- ⁹ малко ли ви е това, гдето Израилевият Бог отдели вас от Израилевото общество, та ви направи да се приближавате при Него, за да вършите службата на Господната скиния и да стоите пред обществото, за да им служите?
- ¹⁰ Той те направи да се приближиш при Него, и заедно с тебе всичките ти братя левийците; а искате ли и свещенството?
- ¹¹ Така, че ти и цялата ти дружина сте се събрали против Господа; защото кой е Аарон, та да роптаете против него?
- ¹² И Моисей изпрати да повикат Датана и Авирона, Елиавовите синове; а те отговориха: Няма да дойдем.
- ¹³ Малко ли е това, гдето си ни извел из земя, в която текат мляко и мед, за да ни измориш в пустинята, та още и владетел ли искаш да направиш себе си над нас?
- ¹⁴ При това, ти не си ни довел в земя, гдето текат мляко и мед, нито си ни дал да наследим ниви и лозя. Ще извърташ ли очите на тия хора? Няма да дойдем.

15 Тогава Моисей се разсърди много, и рече Господу: Не погледвай благосклонно на приноса им; аз не съм взел нито един осел от тях, и никому от тях не съм сторил зло.

16 И Моисей рече на Корея: Утре ти и всички, които си събрал, да се намерите пред Господа, - ти, и те, и Аарон;

17 и вземете всеки кадилницата си, турете в тях темян, и занесете пред Господа всеки кадилницата си, двеста и петдесет кадилници; също и ти и Аарон, - всеки своята кадилница.

18 Прочее, те взеха всеки кадилницата си, туриха огън в тях, туриха в тях и темян, и застанаха пред входа на шатъра за срещане заедно с Моисея и Аарона,

19 Корея събра против тях и цялото общество пред входа на шатъра за срещане; и Господната слава се яви на цялото общество.

20 Тогава Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки:

21 Отделете се отсред това общество, за да ги изтребя в един миг.

22 А те паднаха на лицата си и рекоха: О Боже, Боже на духовете на всяка твар! ако един човек е съгрешил, ще се разгневиш ли на цялото общество?

23 Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:

24 Говори на обществото, казвайки: Отстъпете от жилищата на Корея, Датана и Авирона.

25 И тъй, Моисей стана та отиде при Датана и Авирона; подир него отидоха и Израилевите старейшини.

26 И говори на обществото, казвайки: Отстъпете, моля ви се от шатрите на тия нечестиви човеци, и не се допирайте до нищо тяхно, за да не погинете всред всичките техни грехове.

27 И тъй, те навред отстъпиха от жилищата на Корея, Датана и Авирона; а Датан и Авирон излязоха та застанаха при входовете на шатрите си, с жените си и малките си деца.

28 И рече Моисей: От това ще познаете, че Господ ме е изпратил да извърша всички тия дела, и че не ги правя от себе си:

29 ако тия човеци умрат, както умират всичките човеци, или ако им се въздаде, според както се въздава на всичките човеци, то Господ не ме е изпратил;

30 но ако Господ направи ново нещо, - ако отвори земята устата си та погълне тях и всичко, което е тяхно, и те слязат живи в ада {Еврейски: шеол, т.е., мястото на умрелите.}, тогава ще познаете, че тия човеци презряха Господа.

31 Като изговори той всички тия думи, земята се разпукна под тях.

32 Земята отвори устата си и погълна тях, домочадията им, всичките Корееви човеци и всичкия им имот.

33 Те и всичко тяхно слязоха живи в ада, земята ги покри, и те погинаха отсред обществото.

34 А целият Израил, които бяха около тях, побягнаха, като извикаха, думайки: Да не погълне земята и нас.

35 И огън излезе от Господа и пояде ония двеста и петдесет мъже, които принесоха темяна.

36 След това Господ говори на Моисея, казвайки:

37 Кажи на Елеазара, син на свещеника Аарона, да прибере кадилниците отсред изгарянето; а ти разпръсни огъня нататък; защото свети са

38 кадилниците на тия човеци, които съгрешиха против своя си живот {Или: своята

си душа.}, и нека ги направят на плочи за обковаване на олтара; понеже те ги принесоха пред Господа, и за това са свети; и те ще бъдат за знамение на израилтяните.

³⁹ И тъй, свещеникът Елеазар прибра медните кадилници, които изгорелите бяха принесли; и направиха ги на плочи за обковаване на олтара,

⁴⁰ да напомнят на израилтяните, че никой чужд човек, който не е от Аароновото потомство, не бива да пристъпва да принася темян пред Господа, за да не стане като Корея и дружината му. Това стори Елеазар, както Господ му рече чрез Моисея.

⁴¹ А на следния ден цялото общество израилтяни възроптаха против Моисея и Аарона, като казаха: Вие избихте Господните люде.

⁴² Но когато обществото се беше събрало против Моисея и Аарона, погледнаха към шатъра за срещане, и ето, облакът го покри, и Господната слава се яви.

⁴³ И Моисей и Аарон дойдоха пред шатъра за срещане.

⁴⁴ И Господ говори на Моисея, казвайки:

⁴⁵ Оттеглете се отсрещ това общество, за да ги погубя в един миг. Но те паднаха на лицата си.

⁴⁶ Тогава Моисей рече на Аарона: Вземи кадилницата си, тури в нея огън от олтара, и тури на него темян та иди скоро в обществото и направи умилоствение за тях; защото гняв излезе от Господа, язвата почна.

⁴⁷ Аарон, прочее, взе кадилницата си, както рече Моисей, и завече се сред обществото; и, ето, язвата беше почнала между люде; и той тури темяна и направи умилоствение за люде.

⁴⁸ А като застана между мъртвите и живите, язвата престана.

⁴⁹ Умрелите от язвата бяха четиринадесет хиляди и седемстотин човеци, освен ония, които умряха в Кореевата работа.

⁵⁰ И Аарон се върна при Моисея до входа на шатъра за срещане, защото язвата престана.

ГЛАВА 17

Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:

² Говори на израилтяните, и вземи от тях дванадесет жезли, по един жезъл за всеки дом, от всичките им първенци, според домовете на бащите им, и напиши името на всекиго на жезъла му.

³ На Левиевия жезъл напиши името на Аарона; понеже ще има по един жезъл за всеки началник на бащините им домове.

⁴ Положи ги в шатъра за срещане пред плочите на свидетелството, гдето Аз се срещам с вас.

⁵ И жезълът на човека, когото избира, ще процъфти. Така ще направя да престанат пред Мене роптанията на израилтяните, с които те роптаят против вас.

⁶ Моисей, прочее, каза на израилтяните; и всичките им първенци му дадоха дванадесет жезъла, всеки първенец по един жезъл, според бащините си домове; и Аароновият жезъл беше между жезлите им.

⁷ И Моисей положи жезлите пред Господа в шатъра за плочите на свидетелството.

⁸ И на следния ден Моисей влезе в шатъра за плочите на свидетелството; и ето, Аароновият жезъл за Левиевия дом беше покарал и произрастил пъпки, цъфнал, и

завързал зрели бадеми.

⁹ И Моисей изнесе всичките жезли от пред Господа при всичките израилтяни; и те, като ги прегледаха, взеха всеки жезъла си.

¹⁰ Тогава Господ каза на Моисея: Върни Аароновия жезъл пред плочите на свидетелството, за да се пази за знак против бунтовническия род; и така да направиш да престанат роптанията им против Мене, та да не измрат.

¹¹ И Моисей направи така; според както Господ му заповяда така направи.

¹² Тогава израилтяните говориха на Моисея, казвайки: Ето, ние загиваме, погубени сме, всички сме погубени;

¹³ всеки, който се приближава, който се приближи до Господната скиния, умира; ще измрем ли ние всички?

ГЛАВА 18

И Господ каза на Аарона: Ти, синовете ти и домът на баща ти с тебе ще носите виновността за светилището; и ти и синовете ти с тебе ще носите виновността за свещенството си.

² А приближи при себе си и братята си, Левиевото племе, племето на баща ти, за да са свързани с тебе и да ти служат; а ти и синовете ти с тебе да бъдете при шатъра за плочите на свидетелството.

³ И левитите ще пазят заръчаното от тебе, и заръчаното за целия шатър; само до принадлежностите на светилището и до олтара да се не приближават, за да не умрат, те и вие.

⁴ Нека бъдат свързани с тебе, и да пазят заръчаното за шатъра за срещане във всяка служба на шатъра; и чужд човек да се не приближи при вас.

⁵ Така да пазите заръчаното за светилището и заръчаното за олтара, щото да не падне вече гняв върху израилтяните.

⁶ И, ето, Аз взех братята ви левитите отсред израилтяните; те ви са всецяло дар, дадени Господу, да вършат службата на шатъра за срещане.

⁷ А ти и синовете ти с тебе ограничавайте свещенодействието си във всичко, което се отнася до олтара и което е извътре завесата, и около тях да служите. Вам подарявам службата на свещенството; а чуждият човек, който би се приближил, да се умъртви.

⁸ Господ рече на Аарона: Ето, Аз дадох на тебе надзора на Моите възвишаеми приноси, сиреч, на всичките неща посвещавани от израилтяните; на тебе и на синовете ти ги дадох като ваше вечно право поради това, че сте били помазани.

⁹ От пресветите неща, това, което не се туря на огъня, ще бъде твое; всичките им приноси, всичките им хлебни приноси, всичките им приноси за грях, и всичките им приноси за престъпление, които те дават на Мене, ще бъдат пресвети за тебе и за синовете ти.

¹⁰ На пресвето място да ги ядете; всеки от мъжки пол да яде от тях; свети да ти бъдат.

¹¹ И ето що е твое: възвишаемият принос от дара им, с всичките движими приноси на израилтяните; давам ги на тебе, на синовете ти и на дъщерите ти с тебе, като ваше вечно право. Който е чист у дома ти да ги яде.

¹² Всичко що е най-добро от дървеното масло, и всичко що е най-добро от виното и от житото, първите им плодове, които те дават Господу, на тебе ги давам.

- 13** Първите плодове от всичките произведения на земята им, които те ще донасят Господу, ще бъдат твои; който е чист у дома ти да ги яде.
- 14** Всяко обречено нещо в Израиля ще бъде твое.
- 15** Всяко първородно от всякакъв вид {Еврейски: от всяка плът.}, което принасят Господу, било човек или животно, ще бъде твое; но за първородното от човека непременно да вземеш откуп, и за първородното от нечисти животни да вземаш откуп.
- 16** Като станат на един месец подлежащите на откупуване да вземаш откуп за тях по твоята оценка, пет сребърни сикли, според сикъла на светилището, който е двадесет гери.
- 17** А за първородните от говедата, или за първородните от овците, и за първородните от козите да не вземаш откуп; те са свети; с кръвта им да поръсваш олтара, а тлъстината им да изгаряш, като жертва чрез огън, за благоухание Господу.
- 18** А месото им да бъде твое, както са твои движимите гърди и дясното бедро.
- 19** Всичките възвишаеми приноси от светите неща, които израилтяните принасят Господу, давам на тебе, на синовете ти и на дъщерите ти с тебе, като ваше вечно право. Това е вечен завет със сол пред Господа за тебе и за потомството ти с тебе.
- 20** Господ рече още на Аарона: Ти да нямаш наследство в тяхната земя, нито да имаш дял между тях; Аз съм твоят дял и твоето наследство между израилтяните.
- 21** А на левийците, ето, Аз давам в наследство всичките десетъци в Израиля, заради службата, която вършат, службата в шатъра за срещане.
- 22** Израилтяните да не пристъпят вече при шатъра за срещане, да не би да се натоварят с грех и да измрат.
- 23** Но левитите да вършат службата в шатъра за срещане, и те да носят виновността си; вечен закон ще бъде във всичките ви поколения да нямат те наследство между израилтяните.
- 24** Защото десетъците, които израилтяните принасят за възвишаем принос Господу, давам в наследство на левитите; за това рекох за тях: Те да нямат наследство между израилтяните.
- 25** И Господ говори на Моисея, казвайки:
- 26** Говори на левитите, казвайки им: Когато вземате от израилтяните десетъка, който ви дадох от тях за ваше наследство, тогава да принасяте от него десетък от десетъка за възвишаем принос Господу.
- 27** И тия ваши възвишаеми приноси ще ви се считат като жито от гумното, и като изобилие на вино от лина.
- 28** Така и вие да принасяте възвишаем принос Господу от всичките десетъци, които вземате от израилтяните; и от тях да давате на свещеника Аарона възвишаем принос Господу.
- 29** От всичките си дарове да принасяте всеки възвишаем принос Господу, то ест, осветената част от всичко що е най-добро от тях.
- 30** За това, да им речеш: Когато принасяте най-добрата част от тях, останалото ще се счита за левитите, като доход от гумното и като доход от лина.
- 31** Можете да го ядете на всяко място, вие и домоладията ви; защото това ви е заплата за служенето ви в шатъра за срещане.

³² Няма да понасяте грях поради това, ако принасяте във възвишаем принос най-добрата част от тях; и да не осквернявате светите неща на израилтяните, за да не умрете.

ГЛАВА 19

И Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки:

² Ето повелението на закона, който Господ заповяда, като каза: Говори на израилтяните да ти доведат червеникава юница без недостатък, която няма повреда и на която не е турян ярем;

³ и да я дадете на свещеника Елеазара, и той да я изведе вън от стана, та да я заколят пред него.

⁴ Тогава свещеникът Елеазар, като вземе от кръвта ѝ с пръста си, да поръси седем пъти от кръвта ѝ към предната част на шатъра за срещане.

⁵ И да изгорят юницата пред него: кожата ѝ, месото ѝ и кръвта ѝ с изверженията ѝ да изгорят.

⁶ После свещеникът да вземе кедрово дърво, исоп и червена прежда, и да ги хвърли всред горящата юница.

⁷ Тогава свещеникът да изпере дрехите си, да окъпе тялото си във вода, и подир това да влезе в стана; и свещеникът да бъде нечист до вечерта.

⁸ Така и оня, който я е изгорил, нека изпере дрехите си във вода, и да окъпе тялото си във вода, и да бъде нечист до вечерта.

⁹ Тогава един чист човек да събере пепелта от юницата и да тури вън от стана на чисто място; и пепелта да се пази за обществото израилтяни, за да се направи с нея вода за очищение от грях.

¹⁰ И оня, който събере пепелта от юницата, да изпере дрехите си, и да бъде нечист до вечерта; и това ще бъде вечен закон за израилтяните и за пришелците, които живеят между тях.

¹¹ Който се допре до някое мъртво, човешко тяло, да бъде нечист седем дена.

¹² С тая вода той да се очисти на третия ден, и на седмия ден ще бъде чист; но ако не се очисти на третия ден, то и на седмия ден не ще бъде чист.

¹³ Който се допре до мъртвото тяло на умрял човек, и не се очисти, той осквернява Господната скиния; тоя човек ще се изтреби измежду Израиля; той ще бъде нечист, понеже не е поръсен с очистителната вода; нечистотата му е още на него.

¹⁴ Ето и законът, когато някой умре в шатър: всички, които влизат в шатъра и всички, които се намират в шатъра, да бъдат нечисти седем дена;

¹⁵ и всеки непокрит съд, който е без привързана покривка, е нечист.

¹⁶ И който се допре на полето до някой убит с нож, или до мъртво тяло, или до човешка кост, или до гроб, да бъде нечист седем дена.

¹⁷ А за очистване на нечистия нека вземат в съд от пепелта на юницата изгорена в жертва за грях, и да полеят на нея текуща вода.

¹⁸ Тогава чист човек да вземе исоп, и, като го натопи във водата, да поръси шатъра, всичките вещи и човеците, които се намират там и онзи, който се допрял до кост, или до убит човек, или до умрял, или до гроб.

¹⁹ И чистият да поръси нечистия на третия ден и на седмия ден; и на седмия ден да го очисти. Тогава нека изпере дрехите си и нека се окъпе във вода и вечерта ще

бъде чист.

²⁰ А оня, който, като е нечист, не се очисти, оня човек ще се изтреби измежду обществото, понеже е осквернил Господното светилище; той не е поръсен с очистителната вода; нечист е.

²¹ И това да им бъде вечен закон, че тоя, който е поръсил с очистителната вода, да изпере дрехите си; и че който се допре до очистителната вода да бъде нечист до вечерта;

²² и че всичко, до което се допре нечистият да бъде нечисто; и че тоя, който се допре до това нещо, да бъде нечист до вечерта.

ГЛАВА 20

И в първия месец дойдоха израилтяните, цялото общество, в Цинската пустиня; и хората останаха в Кадис. Там умря Мариам, и там бе погребана.

² А вода нямаше за обществото, тъй че те се събраха против Моисея и против Аарона.

³ Худете се скараха с Моисея, като говореха казвайки: О да бяхме измрели и ние, когато братята ни измряха пред Господа!

⁴ Защо изведохте Господното общество в тая пустиня да измрем в нея, ние и добитъкът ни?

⁵ И защо ни изведохте из Египет, за да ни доведете на това лошо място, което не е място за сеене, ни за смокини, ни за лозя, ни за нарове, нито има вода за пиене?

⁶ Тогава Моисей и Аарон отидоха от присъствието на обществото при входа на шатъра за срещане, гдето и паднаха на лицата си; и Господната слава им се яви.

⁷ И Господ говори на Моисея, казвайки:

⁸ Вземи жезъла и свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и пред очите им говорете на канарата, и тя ще даде водата си; така ще им извадиш вода из канарата, и ще напоиш обществото и добитъка им.

⁹ И тъй, Моисей взе жезъла, който беше пред Господа, според както Той му заповяда;

¹⁰ и, като свикаха Моисей и Аарон обществото пред канарата, той им каза: Чуйте сега, вий бунтовници! да ви извадим ли вода из тая канара?

¹¹ Тогава Моисей дигна ръката си и с жезъла си удари канарата два пъти; и потече много вода, та обществото и добитъкът им пиха.

¹² Но Господ каза на Моисея и Аарона: Понеже не Ме вярвахте за да Ме осветите пред израилтяните, за това вие няма да въведете това общество в земята, която им давам.

¹³ Това е водата на Мерива {То ест: Каране.}, защото израилтяните се препираха с Господа, и Той се освети всред тях.

¹⁴ След това Моисей изпрати посланици от Кадис до едомския цар да му кажат: Така говори брат ти Израил: Ти знаеш всичките трудности, които ни сполетяха,

¹⁵ как бащите ни слязоха в Египет, и живяхме дълго време в Египет, и как египтяните се отнасяха зле към нас и бащите ни,

¹⁶ и как, когато ние извиквахме към Господа, Той чу гласа ни, и изпрати един ангел та ни изведе из Египет; и ето ни в Кадис, град в края на твоите предели.

¹⁷ Нека минем, моля, през земята ти. Няма да минем през нивите или през лозята,

нито ще пием вода от кладенците; но ще вървим през царевия друм; няма да се отбием ни надясно ни наляво, докато не преминем твоите предели.

18 Но Едом му отговори: Няма да минеш през земята ми, да не би да изляза с нож против тебе.

19 А израилтяните пак му рекоха: Ние ще минем през друма; и ако аз и добитъкът ми пием от водата ти, ще я платим; остави ме само с нозете си да премина и нищо друго.

20 А той пак отговори: Няма да преминеш. И Едом излезе против него с много люде и със силна ръка.

21 Така Едом отказа да пусне Израиля да мине през пределите му; за това Израил се отвърна от него.

22 И така, израилтяните, цялото общество, отпътуваха от Кадис, и дойдоха при планината Ор.

23 Тогава Господ говори на Моисея и Аарона на планината Ор, при границите на Едомската земя, казвайки:

24 Аарон ще се прибере при людете си, защото няма да влезе в земята, която съм дал на израилтяните, понеже не се покорихте на думата Ми при водата на Мерива.

25 Вземи Аарона и сина му Елеазара и изведи ги на планината Ор;

26 и съблечи от Аарона одеждите му, и облечи с тях сина му Елеазара; и Аарон ще се прибере при людете си и ще умре там.

27 И Моисей стори, според както Господ заповяда; те се качиха на планината Ор пред очите на цялото общество.

28 И Моисей съблече от Аарона одеждите му и облече с тях сина му Елеазара; и Аарон умря там на връх планината; а Моисей и Елеазар слязоха от планината.

29 И като видя цялото общество, че Аарон умря, то целият Израилев дом оплакваха Аарона за тридесет дена.

ГЛАВА 21

А арадският цар, ханаанецът, който живееше към юг, като чу, че Израил иде през пътя Атарим воюва против Израиля, и хвана от тях пленници.

2 И Израил направи обрек Господу, като каза: Ако наистина предадеш тия люде в ръката ми, то съвсем ще разоря градовете им.

3 И Господ послуша гласа на Израиля и му предаде ханаанците; и те ги погубиха и разориха градовете им. И мястото се нарече Хорма {Т.е., Проклетия, или, Погибел.}.

4 А когато отпътуваха от планината Ор, по пътя към Червеното море, за да обиколят Едомската земя, людете излязоха от търпение в душата си поради пътя.

5 И людете говориха против Бога и против Моисея, казвайки: Защо ни изведохте из Египет да измрем в пустинята? защото няма ни хляб ни вода, и душата ни се отвращава от тоя никакъв хляб.

6 За това Господ изпрати между людете горителни змии, които хапеха людете, та измряха много люде от Израиля.

7 Тогава людете дойдоха при Моисея и казаха: Съгрешихме за гдето говорихме против Господа и против тебе; помоли се Господу да махне змиите от нас. И Моисей се помоли за людете.

8 И Господ рече на Моисея: Направи си една горителна змия, и тури я на висока

върлина; и всеки ухапан, като погледне на нея, ще остане жив.

⁹ И тъй, Моисей направи медна змия и я тури на най-високата върлина; и когато змия ухапеше някого, той, като погледнеше на медната змия, оставаше жив.

¹⁰ Тогава израилтяните отпътуваха и разположиха стан в Овот.

¹¹ И като отпътуваха от Овот, разположиха стан в Е-Аварим, в пустинята, която е към Моав, към изгрева на слънцето.

¹² От там отпътуваха и разположиха стан в долината Заред.

¹³ От там отпътуваха и разположиха стан оттатък реката Арнон, която е в пустинята и изтича от пределите на аморейците; защото Арнон е моавска граница между моавците и аморейците.

¹⁴ За това е казано в книгата на Господните войни: - Ваев в Суфа И потоците на Арнон,

¹⁵ И течението на потоците, Коего се простира до селището Ар И допира границата на Моав.

¹⁶ А от там дойдоха при Вир {Т.е., Кладенец.}. Тоя е кладенецът, за който Господ рече на Моисея: Събери людете, и ще им дам вода.

¹⁷ Тогава Израил изпя тая песен: - Бликай, о кладенче; пейте за него;

¹⁸ Кладенец изкопаха първенците, Благородните от людете изкопаха, Чрез заповед на законодателя; с жезлите си. А от пустинята отидоха в Матана,

¹⁹ и от Матана в Наалиил, и от Наалиил във Вамот,

²⁰ а от Вамот в долината, която е в моавското поле, при върха на Фасга, която гледа към Есимон {Т.ест: Пустинята.}.

²¹ Тогава Израил изпрати посланици при аморейския цар Сион да кажат:

²² Остави ме да замина през земята ти; няма да свръщаме ни по нивите ни по лозята; не щем да пием вода от кладенците; през царевия друм ще вървим, докато преминем твоите предели.

²³ А Сион не пусна Израиля да мине през пределите му; но Сион събра всичките си люде, излезе та се опълчи срещу Израиля в пустинята, и дойде в Яса та воюва против Израиля.

²⁴ Но Израил го порази с остроото на ножа, и завладя земята му от Арнон до Явок, до амонците; защото границата на амонците беше крепка.

²⁵ Израил завладя всички тия градове; и Израил се засели във всичките градове на аморейците, в Есевон и във всичките му села.

²⁶ Понеже Есевон бе град на аморейския цар Сион, който беше воювал с предишния моавски цар и беше отнел от ръката му всичката му земя до Арнон.

²⁷ За това, ония, които говорят с притчи, казват: - Дойдете в Есевон; Да се съгради и да се закрепи града Сионов;

²⁸ Защото огън излезе от Есевон, Пламък из града Сионов; Пояде Ар моавски, И първенците на високите места на Арнон.

²⁹ Горко ти, Моаве! Погина ти, Хамосови люде! Даде синовете си на бяг И дъщерите си на плен При Сиона аморейския цар.

³⁰ Ние ги застреляхме; Есевон погина до Девон; И запустихме ги до Нофа, Която се простира до Медева.

³¹ Така Израил се засели в земята на аморейците.

³² После Моисей изпрати човеци да съгледат Язир; и, като превзеха селата му, изпъдиха аморейците, които бяха в тях.

- ³³ Тогава се върнаха и отидоха по пътя към Васан; а васанският цар Ог излезе против тях, той и всичките му люде, на бой в Едраи.
- ³⁴ Но Господ рече на Моисея: Не бой се от него, защото Аз ще предам в ръцете ви него, всичките му люде и земята му; ще му направиш така, както направи на аморейския цар Сион, който живееше в Есевон.
- ³⁵ И тъй, поразиха него, синовете му и всичките му люде, догдето не му остана ни един оцелял; и завладяха земята му.

ГЛАВА 22

Подир това израилтяните отпътуваха и разположиха стан на моавските полета оттатък {На изток от.} Иордан, срещу Ерихон.

- ² А Валак Сепфоровият син видя всичко що стори Израил на аморейците.
- ³ И Моав се уплаши много от людете, защото бяха многочислени; и Моав се обезпокояваше поради израилтяните.
- ⁴ И Моав рече на мадиамските старейшини: Сега това множество ще пояде всичко около нас, както говедо поядва полската трева. И Валак Сепфоровият син, който в това време беше цар на моавците,
- ⁵ изпрати посланици до Валаама Веоровия син във Фатур, който е при реката Евфрат, в земята на ония, които бяха людете му, за да го повикат като му кажат: Ето, народ излезе из Египет; ето, покриват лицето на земята, и са разположени срещу мене;
- ⁶ Ела сега, прочее, моля ти се, прокълни ми тия люде, защото са по-силни от мене, негли бих могъл да преодолея, та да ги поразим, и да мога да ги изпъдя из земята; понеже зная, че оня, когото ти благославяш, е благословен, а когото проклинаш е проклет.
- ⁷ И тъй, моавските старейшини и мадиамските старейшини отидоха, с възнаграждение в ръце за врачуването; и, като дойдоха при Валаама, казаха му Валаковите думи.
- ⁸ А той им рече: Пренощувайте тука, и ще ви дам отговор, според каквото ми каже Господ. И така моавските първенци останаха у Валаама.
- ⁹ И Бог дойде при Валаама и рече: Какви са тия човеци у тебе?
- ¹⁰ И Валаам рече на Бога: Валак Сепфоровият син, цар на моавците, ги е пратил до мене да кажат:
- ¹¹ Ето, людете, които излязоха из Египет, покриват лицето на земята; дойди сега, прокълни ми ги, негли бих могъл да се бия с тях и да ги изпъдя.
- ¹² А Бог рече на Валаама: Да не отидеш с тях, нито да прокълнеш людете, защото са благословени.
- ¹³ И тъй, Валаам, като стана сутринта, каза на Валаковите първенци: Идете в земята си, защото Господ отказва да ме пусне да дойда с вас.
- ¹⁴ Тогава моавските първенци станаха та дойдоха при Валака и рекоха: Валаам отказва да дойде с нас.
- ¹⁵ А Валак пак изпрати първенци, по-много и по-почтени от ония.
- ¹⁶ И те, като дойдоха при Валаама, му казаха: Така казва Валак Сепфоровият син: Моля ти се, нищо да те не спре да не дойдеш до мене;
- ¹⁷ защото ще те въздигна до голяма почит, и ще сторя все що би ми рекъл; прочее,

дойди, моля, прокълни ми тия люде.

18 А Валаам отговори на Валаковите слуги, казвайки; Ако би ми дал Валак и къщата си пълна със сребро и злато, аз не мога да престъпя думата на Господа моя Бог, да направя по-малко или повече.

19 За това, моля, пренощувайте и вие тука, за да се науча какво още ще ми каже Господ.

20 И Бог дойде при Валаама през нощта, та му рече: Щом са дошли човеците да те повикат, стани иди с тях; но само онова, което ти река, него да направиш.

21 За това, Валаам стана на сутринта, оседла ослицата си, и отиде с моавските първенци.

22 Но Божият гняв пламна за гдето отиде; и ангел Господен застана на пътя пред Валаама, за да му се възпротиви; (а той яздеше на ослицата си, и двамата му слуги бяха с него).

23 И понеже ослицата видя, че ангел Господен стоеше на пътя с гол нож в ръка, ослицата се отби от пътя и отиваше към полето; а Валаам удари ослицата, за да я оправи в пътя.

24 Тогава ангелът Господен застана на един нисък път между лозята, дето имаше преграда отсам и преграда оттам край пътя.

25 И понеже ослицата видя ангела Господен, облегна се към зида и притисна Валаамовата нога до зида; и той я удари пак.

26 После ангелът Господен отиде още напред и застана на едно тясно място, гдето нямаше къде да се отбие ни надясно ни наляво.

27 И понеже ослицата видя ангела Господен, тя падна под Валаама; а Валаам се разлюти и удари ослицата с тоягата си.

28 Тогава Господ отвори устата на ослицата, и тя рече на Валаама: Що съм ти сторила та ме биеш вече три пъти?

29 А Валаам рече на ослицата: Защото се подигра с мене. Ах, да имах нож в ръката си! сега бих те заклал.

30 И ослицата рече на Валаама: Не съм ли аз твоята ослица, на която си яздил през целия си живот до днес? Имала ли съм навик друг път да ти правя така? А той рече: Не.

31 Тогава Господ отвори очите на Валаама, и той видя ангела Господен стоящ на пътя с гол нож в ръката си; и преклони глава и падна на лицето си.

32 И ангелът Господен му каза: Ти защо би ослицата си вече три пъти? Ето, аз излязох да ти се съпротивя, защото пътят ти не е прав пред мене;

33 и ослицата ме видя и се отби от мене, ето, три пъти; ако да не бе се отбила от мене, до сега да съм те убил, а нея да съм оставил жива.

34 Тогава Валаам рече на ангела Господен: Съгреших, защото не знаех, че ти стоеше на пътя против мене; и сега, ако това не ти е угодно, аз ще се върна.

35 А ангелът Господен рече на Валаама: Иди с човеците; но само словото, което ти кажа, него да говориш. И тъй, Валаам отиде с Валаковите първенци.

36 А като чу Валак, че иде Валаам, излезе да го посрещне до един моавски град разположен там, гдето Арнон е границата, в най-далечната част на границата.

37 Тогава Валак рече на Валаама: Не пратих ли до тебе усърдно да те повикат? Защо не дойде при мене? Не мога ли да те въздигна до почит?

38 А Валаам рече на Валака: Ето, дойдох при тебе; но имам ли сега власт да говоря нещо? Каквато дума тури Бог в устата ми, нея ще говоря.

³⁹ И Валаам отиде с Валака, и дойдоха в Кириатузот.

⁴⁰ И Валак жертвува говеда и овци, и изпрати от тях и на Валаама и на първенците, които бяха с него,

⁴¹ А на сутринта Валак взе Валаама и го заведе на високите Ваалови места от гдето, той видя людете до крайната им част.

ГЛАВА 23

Тогава Валаам каза на Валака: Издигни ми тук седем жертвеника, и пригответи ми тук седем юнеца и седем овена.

² И Валак стори, както рече Валаам; и Валак и Валаам принесоха по юнец и овен на всеки жертвеник.

³ После Валаам рече на Валака: Застани близо при всеизгарянето си, и аз ще отида; може би да дойде Господ да ме посрещне; а каквото ми яви ще ти кажа. И отиде на гола височина.

⁴ И Бог срещна Валаама; а Валаам му рече: Пригответи седемте жертвеника, и принесох по юнец и овен на всеки жертвеник.

⁵ И Господ тури дума в устата на Валаама, и рече: Върни се при Валака и според тая дума говори.

⁶ Върна се, прочее, при него; и, ето, той стоеше при всеизгарянето си, той и всичките моавски първенци.

⁷ Тогава почна беседата си, казвайки: - Валак ме доведе от Арам, Моавският цар от източните планини, и каза ми: Дойди, прокълни ми Якова, И дойди, хвърли презрение върху Израиля.

⁸ Как да прокълна, когото Бог не проклина? Или как да хвърля презрение върху когото Господ не хвърля?

⁹ Защото от връх канарите го виждам, И от хълмовете го гледам; Ето люде, които ще се заселят отделно, И няма да се считат между народите.

¹⁰ Кой може да преброи пясъка Яковов, Или да изчисли четвъртата част от Израиля? Дано умра както умират праведните, И сетнините ми да бъдат както техните!

¹¹ Тогава Валак рече на Валаама: Що ми направи ти? Взех те, за да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, ти напълно си ги благословил!

¹² А той в отговор каза: Не трябва ли да внимавам да говоря онова, което Господ туря в устата ми?

¹³ Тогава Валак му рече: Дойди, моля, с мене на друго място, от гдето ще ги видиш; само крайната им част ще видиш, а всички тях няма да видиш; и прокълни ми ги от там.

¹⁴ И тъй, доведе го на полето Зофим, на върха на Фасга, и издигна седем жертвеника, и принесе по юнец и овен на всеки жертвеник.

¹⁵ Тогава Валаам рече на Валака: Застани тука при всеизгарянето си, а аз ще срещна Господа там.

¹⁶ И Господ срещна Валаама, тури дума в устата му, и рече: Върни се при Валака и според тая дума говори.

¹⁷ Той, прочее, дойде при него; и, ето, той стоеше при всеизгарянето си, и моавските първенци с него. И Валак му рече: Що говори Господ?

¹⁸ Тогава той почна притчата си, казвайки: - Стани, Валаче, та слушай; Дай ми ухо,

ти сине Сепфоров!

19 Бог не е човек та да лъже, Нито човешки син та да се разкае; Той каза, и няма ли да извърши? Той говори, и няма ли да го тури в действие?

20 Ето, аз получих заповед да благославям; И Той като благослови, аз не мога да го отменя.

21 Не гледа беззаконие в Якова, Нито вижда извратеност в Израиля; Господ Бог негов с него е, И царско възклицание има между тях.

22 Бог ги изведе из Египет: Има сила като див вол.

23 Наистина няма чародейство против Якова. И няма врачуване против Израиля; На времето си ще се говори за Якова И за Израиля: Що е извършил Бог!

24 Ето, людете ще въстанат като лъвица, И ще се дигнат като лъв; Няма да легнат, докато не изядат лова И не изпият кръвта на убитите.

25 Тогава Валак рече на Валаама: Никак да не ги проклинаш и никак да не ги благославяш.

26 А Валаам в отговор каза на Валака: Не говорих ли ти казвайки: Всичко що ми каже Господ, това ще сторя?

27 След това Валак пак рече на Валаама: Дойди, моля, ще те заведа още на друго място, негли бъде угодно Богу да ми ги прокълнеш от там.

28 И Валак заведе Валаама на върха на Фегор, който гледа към Иесимон.

29 Тогава Валаам рече на Валака: Издигни ми тук седем жертвеника, и пригответи ми тук седем юнеца и седем овена.

30 И Валак направи както рече Валаам, и принесе по юнец и овен на всеки жертвеник.

ГЛАВА 24

И Валаам, като видя, че беше угодно на Господа да благославя Израиля, не отиде както друг път да търси гадания, но обърна лицето си към пустинята.

2 И като подигна очи, Валаам видя Израиля заселен според племената си; и Божият Дух слезе на него.

3 И почна притчата си, казвайки: - Валаам син Веоров каза: И човекът, който има отворени очи, каза;

4 Каза оня, който чу Божиите думи, Който видя видението от Всесилния, Който падна в изстъпление, но очите му бяха отворени:

5 Колко са красиви твоите шатри, Якове, Твоите скинии, Израилю!

6 Като долини са разпрострени, Като градини по речни брегове, Като алоини дървета, които Господ е насадил, Като кедри покрай водите.

7 Ще се излива вода из ведрата му, И потомството му ще се простира в много води; Царят му ще бъде по-висок от Агага, И царството му ще се възвеличи.

8 Бог го изведе из Египет; Има сила, както див вол; Ще пояде неприятелските нему народи, Ще строши костите им, и ще ги удари със стрелите си.

9 Легнал е и лежи като лъв И като лъвица; кой ще го възбуди? Благословен, който те благославя! И проклет, който те проклина!

10 Тогава гневът на Валака пламна против Валаама, и изпляска с ръце: и Валак рече на Валаама: Аз те повиках да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, три пъти ти все ги благославяш.

- 11** Сега, прочее, бягай на мястото си; рекох си да те въздигна до голяма почит; но, ето, Господ те въздържа от почит.
- 12** А Валаам рече на Валака: Не говорих ли аз и на твоите посланици, които ми прати, като казах:
- 13** Ако би ми дал Валак и къщата си пълна със сребро и злато, не мога да престъпя Господното повеление и да направя добро или зло от себе си, но онова, което Господ проговори, него ще кажа?
- 14** И сега, ето, аз си отивам при своите люде; ела да ти кажа какво ще направят тия люде на твоите люде в послешните дни.
- 15** И като почна притчата си, рече: - Валаам син Веоров каза, И човекът с отворени очи, каза:
- 16** Каза оня, който чу думите Божи, Който има знание за Всевишния Който видя видението от Всесилния, Който падна в изстъпление, но очите му бяха отворени:
- 17** Виждам го, но не сега; Гледам го, но не отблизо; Ще излезе звезда от Якова, И ще се въздигне скиптър от Израиля; Ще порази моавските първенци, И ще погуби всичките Ситови {Или, бунтовнически.} потомци.
- 18** Едом ще бъде притежаван, Още Сиир ще бъде притежаван от неприятелите си; А Израил ще действа мощно.
- 19** Един произлязъл от Якова ще завладее И ще погуби останалите от града.
- 20** А като видя Амалика, продължи притчата си и каза: - Амалик е пръв между народите; Но най-сетне съвсем ще се изстреби.
- 21** А като видя кенейците продължи притчата си и каза: - Яко е твоето жилище, И положил си гнездото си на канарата,
- 22** Но кенейците ще се разорят Догде те заплени Асур.
- 23** Още продължи притчата си и каза: - Уви! кой ще остане жив, Когато Бог извърши това?
- 24** Но кораби ще дойдат от крайморията на Китим, И ще смирят Асура, и ще смирят Евера; Но и дошлите съвсем ще се изстребят.
- 25** Тогава, като стана Валаам, тръгна и се върна на мястото си; също и Валак отиде по пътя си.

ГЛАВА 25

- А** докато Израил оставаше в Ситим, людете почнаха да блудствуват с моавките;
- 2** защото те канеха людете на жертвите на боговете си, и людете ядяха и се кланяха на боговете им.
- 3** Израил се привърза за Ваалфегора; и Господният гняв пламна против Израиля.
- 4** Тогава Господ рече на Моисея: Хвани всичките първенци на людете и обеси ги за Господа пред слънцето, за да се отвърне от Израиля Господният яростен гняв.
- 5** И Моисей рече на Израилевите съдии: Убийте всеки подчинените си човеци, които се привързаха за Ваалфегора.
- 6** И, ето, един от израилтяните дойде и доведе на братята си една мадиамка пред очите на Моисея и пред цялото общество израилтяни, когато те плачеха пред входа на шатъра за срещане.
- 7** А Финеес, син на Елеазара син на свещеника Аарона, като видя стана изсред обществото, взе копие в ръката си,

- ⁸ и влезе подир израилтянина в спалнята та прободе и двамата - израилтянина и жената в корема ѝ. Така язвата престана от израилтяните.
- ⁹ А умрелите от язвата бяха двадесет и четири хиляди души.
- ¹⁰ Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:
- ¹¹ Финеес, син на Елеазара, син на свещеника Аарона, отвърна яростта Ми от израилтяните; понеже показва ревност wśród тях подобна на Моята, така щото Аз не изтребих израилтяните в ревността си.
- ¹² За това кажи му: Ето, Аз му давам Моя завет на мир;
- ¹³ ще бъде нему и на потомството му подир него завет на вечно свещенство, защото беше ревностен за своя Бог и направи умилоствение за израилтяните.
- ¹⁴ А името на убитият израилтянин, който беше убит с мадиамката, беше Зимрий син на Салу, първенец на един бащин дом от симеонците.
- ¹⁵ И името на убитата мадиамка беше Хазвия, дъщеря на Сура, началник на людете, от един бащин дом в Мадиам.
- ¹⁶ След това Господ говори на Моисея, казвайки:
- ¹⁷ Измъчвайте мадиамците и поразете ги;
- ¹⁸ защото те ви измъчват с коварствата, с които ви примамиха чрез Фегора и чрез сестра си Хазвия, дъщеря на един мадиамски първенец, която беше убита в деня на язвата наложена поради Фегора.

ГЛАВА 26

- А** подир язвата Господ говори на Моисея и Елеазара син на свещеника Аарона, казвайки:
- ² Пребройте цялото общество израилтяни от двадесет години и нагоре, според бащините им домове, всички в Израиля, които могат да излизат на бой.
- ³ За това, Моисей и свещеникът Елеазар говориха на людете на моавските полета, при Иордан срещу Ерихон, казвайки:
- ⁴ Пребройте людете от двадесет години и нагоре, според както Господ заповяда на Моисея и на израилтяните, които излязоха из Египетската земя.
- ⁵ Рувим, първородният на Израиля. Рувимците бяха: от Еноха, семейството на Еноховците; от Фалу, семейството на Фалуевците;
- ⁶ от Есрона, семейството на Есроновците; от Хармия, семейството на Хармиевците.
- ⁷ Тия са семействата на рувимците; а преброените от тях бяха четиридесет и три хиляди седемстотин и тридесет души.
- ⁸ Синове на Фалу бяха Елиав;
- ⁹ и синовете на Елиава: Намуил, Датан и Авирон. Това са ония Датан и Авирон, избраните от обществото, които се подигнаха против Моисея и против Аарона между дружината на Корея, когато се подигнаха против Господа;
- ¹⁰ и земята разтвори устата си та ги погълна заедно с Корея при изстреблението на дружината му, когато огънят пояде двеста и петдесетте човеци, и те станаха за знамение;
- ¹¹ а синовете на Корея не умряха.
- ¹² Симеонците по семействата си бяха: от Намуила, семейството на Намуиловците; от Ямина, семейството на Яминовците; от Яхина, семейството на Яхиновците;
- ¹³ от Зара, семейството на Заровците; от Саула, семейството на Сауловците.

- ¹⁴ Тия са семействата на Симеоновците, двадесет и две хиляди и двеста души.
- ¹⁵ Гадците по семействата си бяха: от Сафона, семейството на Сафоновците; от Агия, семейството на Агиевците; от Суния, семейството на Суниевците;
- ¹⁶ от Азения, семейството на Азениевците; от Ирия, семейството на Ириевците;
- ¹⁷ от Арода, семейството на Ародовците; от Арилия, семейството на Арилиевците.
- ¹⁸ Тия са семействата на гадците; и преброените от тях бяха четиридесет хиляди и петстотин души.
- ¹⁹ Юдовите синове бяха Ир и Онан; но Ир и Онан умряха в Ханаанската земя.
- ²⁰ А юдейците по семействата си бяха; от Села, семейството на Селаевците; от Фареса, семейството на Фаресовците; от Зара, семейството на Заровците.
- ²¹ И Фаресовите потомци бяха: от Есрона, семейството на Есроновците; от Амула, семейството на Амуловците.
- ²² Тия са Юдовите семейства; и преброените от тях бяха седемдесет и шест хиляди и петстотин души.
- ²³ Исахарците по семействата си бяха: от Тола, семейството на Толовците; от Фуа, семейството на Фуавците;
- ²⁴ от Ясува, семейството на Ясувовците; от Симрона, семейството на Симроновците.
- ²⁵ Тия са Исахаровите семейства; и преброените от тях бяха шестдесет и четири хиляди и триста души.
- ²⁶ Завулонците по семействата си бяха: от Середа, семейството на Середовците; от Елона, семейството на Елоновците; от Ялеила, семейството на Ялеиловците.
- ²⁷ Тия са семействата на завулонците; и преброените от тях бяха шестдесет хиляди и петстотин души.
- ²⁸ Иосифовите синове по семействата си бяха Манасия и Ефрем.
- ²⁹ Манасийците бяха: от Махира, семейството на Махировците. И Махир роди Галаада; а от Галаада, семейството на Галаадовците.
- ³⁰ Ето Галаадовите потомци: от Ахиезера, семейството на Ахиезеровците; от Хелека, семейството на Хелековците;
- ³¹ от Асриила, семейството на Асрииловците; от Сихема, семейството на Сихемовците;
- ³² от Семида, семейството на Семидовците; и от Ефера, семейството на Еферовците.
- ³³ А Салпаад Еферовият син нямаше синове, но дъщери; а имената на Салпаадовите дъщери бяха Маала, Нуа, Егла, Мелха и Терса.
- ³⁴ Тия са Манасиевите семейства; и преброените от тях бяха петдесет и две хиляди и седемстотин души.
- ³⁵ А ето ефремците по семействата им: от Сутала, семейството на Суталовците; от Вехера, семейството на Вехеровците; от Тахана, семейството на Тахановците.
- ³⁶ Ето и Суталовите потомци: от Ерана, семейството на Ерановците.
- ³⁷ Тия са семействата на ефремците; и преброените от тях бяха тридесет и две хиляди и петстотин души. Тия са Иосифовите потомци по семействата си.
- ³⁸ Вениаминците по семействата си бяха: от Вела, семейството на Веловците; от Асвила, семейството на Асвиловците; от Ахирама, семейството на Ахирамовците;
- ³⁹ от Суфама, семейството на Суфамовците; от Уфама, семейството на Уфамовците.

⁴⁰ А Веловите синове бяха Аред и Нееман; от Ареда, семейството на Аредовците; от Неемана, семейството на Неемановците.

⁴¹ Тия са вениаминците по семействата си; и преброените от тях бяха четиридесет и пет хиляди и шестстотин души.

⁴² Ето данците по семействата им: от Суама, семейството на Суамовците. Тия са Дановите семейства по семействата си.

⁴³ Преброените от всичките семейства на Суамовците бяха шестдесет и четири хиляди и четиристотин души.

⁴⁴ Асирците по семействата си бяха: от Емна, семейството на Емновците; от Есуи, семейството на Есуиевците; от Верия, семейството на Вериевците.

⁴⁵ От Вериевите потомци бяха: от Хевера, семейството на Хеверовците; от Малхиила, семейството на Малхииловците.

⁴⁶ А името на Асировата дъщеря беше Сара.

⁴⁷ Тия са семействата на асирците; и преброените от тях бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души.

⁴⁸ Нефталимците по семействата си бяха: от Ясиила, семейството на Ясииловците; от Гуния, семейството на Гуниевците;

⁴⁹ от Есера, семейството на Есеровците; от Силима; семейството на Силимовците.

⁵⁰ Тия са Нефталимовите семейства по семействата си; и преброените от тях бяха четиридесет и пет хиляди и четиристотин души.

⁵¹ Числото на преброените от израилтяните беше шестстотин и една хиляда седемстотин и тридесет души.

⁵² Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:

⁵³ На тях нека се раздели земята за наследство, според числото на имената им.

⁵⁴ На по-многобройните дай по-голямо наследство, а на по-малобройните дай по-малко наследство: на всяко племе да се даде наследството му, според числото на преброените от него.

⁵⁵ При все това, обаче, земята ще се раздели с жребие; и те ще наследят според имената на бащините си племена.

⁵⁶ С жребие да се раздели наследството им между мнозината и малцината.

⁵⁷ А ето числото на преброените от левийците по семействата им: от Гирсона, семейството на Гирсоновците; от Каата, семейството на Каатовците; от Мерария, семейството на Мерариевците.

⁵⁸ Ето Левиевите семейства: семейството на Левиевците, семейството на Хевроновците, семейството на Маалиевците, семейството на Мусиевците, семейството на Кореевците; а Каат роди Амрама.

⁵⁹ Името на Амрамовата жена беше Иохавед, Левиева дъщеря, която се роди на Левия в Египет; и тя роди на Амрама Аарона и Моисея и сестра им Мариам.

⁶⁰ А на Аарона се родиха Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар.

⁶¹ Но Надав и Авиуд умряха, когато принесоха чужд огън пред Господа.

⁶² А преброените от левийците бяха двадесет и три хиляди, всичките мъжки от един месец и нагоре; те не бяха преброени между израилтяните, понеже на тях не се даде наследство между израилтяните.

⁶³ Тия са преброените чрез Моисея и свещеника Елеазар, които преброиха израилтяните на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон.

⁶⁴ Но между тях не се намираше човек от ония, които бяха преброени от Моисея и

свещеника Аарон, когато те преброиха израилтяните в Синайската пустиня;

⁶⁵ защото за тях Господ бе казал: непременно ще измрат в пустинята. От тях не остана ни един, освен Халев Ефониевият син и Исус Навиевият син.

ГЛАВА 27

Тогава дойдоха дъщерите на Салпаада Еферовия син, а Ефер син на Галаада, син на Махира, син на Манасия, от семействата на Манасия Иосифовия син. А ето имената на дъщерите му: Маала, Нуа, Егла, Мелха и Терса.

² Те застанаха пред Моисея, пред свещеника Елеазара, и пред първенците и цялото общество, при входа на шатъра за срещане, и рекоха:

³ Баща ни умря в пустинята; а той не беше от дружината на ония, които се събраха против Господа в Кореевата дружина, но умря поради своя си грях; и нямаше синове.

⁴ Защо да изчезне името на баща ни отсред семейството му по причина, че не е имал син? Дай на нас наследство между братята на баща ни.

⁵ И Моисей представи делото им пред Господа.

⁶ Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:

⁷ Право говорят Салпаадовите дъщери; непременно да им дадеш да притежават наследство между братята на баща си, и да направиш да мине върху тях наследството на баща им.

⁸ И говори на израилтяните, казвайки: Ако умре някой без да има син, тогава да прехвърлите наследството му върху дъщеря му.

⁹ И ако няма дъщеря, тогава да дадете наследството му на братята му.

¹⁰ И ако няма братя, тогава да дадете наследството му на бащините му братя.

¹¹ Но ако баща му няма братя, тогава да дадете наследството му на най-близкия му сродник от семейството му, и той да го притежава. Това да бъде съдебен закон за израилтяните, според както Господ заповяда на Моисея.

¹² След това Господ рече на Моисея: Възкачи се на тая планина Аварим и прегледай земята, която съм дал на израилтяните;

¹³ и като я прегледаш, ще се прибереш и ти при людете си, както се прибра брат ти Аарон;

¹⁴ защото в пустинята Цин, когато обществото се противеше, вие не се покорихте на повелението Ми, да Ме осветите при водата пред тях. (Това е водата на Мерива при Кадис в пустинята Цин).

¹⁵ А Моисей говори на Господа, казвайки:

¹⁶ Господ, Бог на духовете на всяка твар, нека постави над обществото човек,

¹⁷ който да излиза пред тях и който да влиза пред тях, който да ги извежда и който да ги въвежда, за да не бъде Господното общество като овци, които нямат пастир.

¹⁸ И Господ каза на Моисея: Вземи при себе си Исуса Навиевия син, човек в когото е Духът, и положи на него ръката си;

¹⁹ и като го представиш пред свещеника Елеазара и пред цялото общество, дай му поръчка пред тях.

²⁰ И възложи на него част от твоята почетна власт, за да го слуша цялото общество израилтяни.

²¹ И той да стои пред свещеника Елеазара, който ще се допитва до Господа за него

според съда на Урима; и по неговата дума да влизат, той и всичките израилтяни с него, и цялото общество.

²² И Моисей стори според както му заповяда Господ; взе Исуса и представи го пред свещеника Елеазара и пред цялото общество;

²³ и като положи ръцете си на него, даде му поръчка, според както Господ заповяда чрез Моисея.

ГЛАВА 28

Господ говори още на Моисея, казвайки:

² Заповядай на израилтяните, като им кажеш: Внимавайте да Ми принасяте на определеното им време Моите приноси, хляба Ми за благоуханна чрез огън жертва на Мене.

³ И кажи им: Ето приносят чрез огън, който ще принасяте Господу: две едногодишни агнета на ден, без недостатък, за всегашно всеизгаряне.

⁴ Едното агне да принасяш заран, а другото агне да принасяш вечер;

⁵ а за хлебен принос една десета от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин първоток дървено масло.

⁶ Това е всегашно всеизгаряне, определено на Синайската планина, за благоуханна жертва чрез огън Господу.

⁷ И възлиянието му да бъде четвърт ин за едното агне; в светилището да възливаш силно питие за възлияние Господу.

⁸ А другото агне да принасяш привечер; както утринния хлебен принос, и както възлиянието му, така да го принасяш за благоуханна жертва чрез огън Господу.

⁹ А в съботен ден да принасяте две едногодишни агнета, без недостатък, и две десети от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос с възлиянието му.

¹⁰ Това е всеизгарянето за всяка събота, освен всегашното всеизгаряне с възлиянието му.

¹¹ В новолунията си да принасяте за всеизгаряне Господу два юнеца, един овен, седем едногодишни агнета без недостатък;

¹² и за всеки юнец три десети от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос; и за единия овен две десети от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос;

¹³ и за всяко агне по една десета от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос. Това е всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън Господу.

¹⁴ А възлиянието им да бъде вино, половин ин за юнеца, една трета от ин за овена и четвърт ин за агнето. Това е всеизгарянето за всеки месец през месеците на годината.

¹⁵ И освен всегашното всеизгаряне да се принася Господу един козел в принос за грях, с възлиянието му.

¹⁶ На четиринадесетия ден от първия месец е Господната Пасха.

¹⁷ А на петнадесетия ден от тоя месец е празник; седем дена да се яде безквасен хляб.

¹⁸ На първия ден да има свето събрание, и да не работите никаква слугинска работа;

- ¹⁹ а да принесете жертва чрез огън, за всеизгаряне Господу: два юнеца, един овен и седем едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък.
- ²⁰ А хлебният им принос да бъде от чисто брашно, смесено с дървено масло; три десети от ефа да принесете за юнеца; две десети за овена;
- ²¹ и по една десета от ефа да принесеш за всяко от седемте агнета;
- ²² и един козел в принос за грех, за да се извърши умилоствение за вас.
- ²³ Тия да принесете в прибавка на утринното всеизгаряне, което е всегадно всеизгаряне.
- ²⁴ Така да принасяте храната всеки ден през седемте дена за благоуханна жертва чрез огън Господу: това да се принася с възлиянието му, в прибавка на всегадното всеизгаряне.
- ²⁵ А на седмия ден да имате свето събрание и да не работите никаква слугинска работа.
- ²⁶ Също и в деня на първите плодове, когато принесете нов хлебен принос Господу през празника ви на седмиците, да имате свето събрание, и да не работите никаква слугинска работа.
- ²⁷ И за благоухание Господу да принесете във всеизгаряне два юнеца, един овен и седем едногодишни агнета.
- ²⁸ А хлебният им принос да бъде от чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети от ефа за всеки юнец, две десети за единия овен,
- ²⁹ и по една десета за всяко от седемте агнета;
- ³⁰ и един козел, за да се извърши умилоствение за вас.
- ³¹ Тия да принесете (без недостатък да бъдат) с възлиянието им, в прибавка на всегадното всеизгаряне с хлебния му принос.

ГЛАВА 29

- В** седмия месец, на първия ден от месеца, да имате свето събрание и да не работите никаква слугинска работа; той да ви бъде ден на тръбно възклицание.
- ² Да принесете във всеизгаряне, за благоухание Господу, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета без недостатък;
- ³ а хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети от ефа за юнеца, две десети за овена,
- ⁴ и по една десета за всяко от седемте агнета;
- ⁵ и един козел в принос за грех, за да се извърши умилоствение за вас;
- ⁶ в прибавка на новолунното всеизгаряне и хлебния му принос, и всегадното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им, според определеното за тях, за благоуханна жертва чрез огън Господу.
- ⁷ И на десетия ден от тоя седми месец да имате свето събрание, и да смирите душите си, и да не работите никаква работа;
- ⁸ а да принесете във всеизгаряне Господу, за благоухание, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък;
- ⁹ а хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети от ефа за юнеца, две десети за единия овен,
- ¹⁰ и по една десета за всяко от седемте агнета;
- ¹¹ един козел в принос за грех, в прибавка на приноса в умилоствение за грех и

всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им.

12 И на петнадесетия ден от седмия месец да имате свето събрание, и да не работите никаква слугинска работа, а да пазите празник Господу седем дена.

13 Да принесете във всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън Господу, тринадесет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък.

14 А хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети от ефа за всеки от тринадесетте юнеца, две десети за всеки от двата овена.

15 и по една десета за всяко от четиринадесетте агнета;

16 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му.

17 На втория ден да принесете дванадесет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък;

18 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено;

19 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им.

20 На третия ден, единадесет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък;

21 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено;

22 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му.

23 На четвъртия ден, десет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък;

24 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено

25 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му.

26 На петия ден, девет юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък;

27 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено;

28 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му.

29 На шестия ден, осем юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък;

30 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено;

31 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му.

32 На седмия ден, седем юнеца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък;

33 хлебният им принос с възлиянията им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено за тях;

34 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния

му принос, с възлиянието му.

³⁵ На осмия ден да имате тържествено събрание и да не работите никаква слугинска работа;

³⁶ и да принесете във всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън Господу, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета, без недостатък;

³⁷ хлебният им принос с възлиянията им за юнеца, за овена и за агнетата, според числото им, както е определено;

³⁸ и един козел в принос за грях, в прибавка на всегадното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му.

³⁹ Тия да принасят Господу на празниците си, - в прибавка на обреците си и доброволните си приноси, - за всеизгарянията си, за хлебните си приноси, за възлиянията си, и за примирителните си приноси.

⁴⁰ И Моисей каза тия неща на израилтяните напълно, както Господ заповяда на Моисея.

ГЛАВА 30

Така също Моисей говори на началниците от племената на израилтяните, казвайки: Ето що заповяда Господ:

² Когато някой мъж направи обрек Господу, или се закълне с клетва та обвързва душата си със задължение, нека не наруши думата си, но нека извърши, според всичко що е излязло из устата му.

³ Тоже, ако някоя жена направи обрек Господу, и обвърже себе си със задължение, в младостта си, в бащиния си дом,

⁴ и баща ѝ чуе обрека ѝ и задължението, с което е обвързала душата си, и баща ѝ не ѝ каже нищо, тогава всичките ѝ обреди си остават в сила, и всяко нейно задължение, с което е обвързала душата си, си остава в сила.

⁵ Но ако ѝ забрани баща ѝ, в деня когато чуе, то никой от обреците ѝ или от задълженията, с които е обвързала душата си, няма да остане в сила; и Господ ще ѝ прости понеже ѝ е забранил баща ѝ.

⁶ Но ако се омъжи, като има на себе си обрека си, или нещо необмислено изговорено с устните ѝ, с което е обвързала душата си,

⁷ и мъжът ѝ, като чуе, не ѝ каже нищо, в деня когато чуе, тогава обреците ѝ си остават в сила, и задълженията, с които е обвързала душата си, си остават в сила.

⁸ Но ако ѝ забрани мъжът ѝ, в деня когато чуе, тогава той ще унищожи обрека, който е взела върху себе си, и онова, което е необмислено изговорила с устните си, с което е обвързала душата си; и Господ ще ѝ прости.

⁹ Обрек направен от вдовица или напусната жена, всичко, с което би обвързала душата си, си остава върху нея.

¹⁰ Но ако една жена е направила обрек в къщата на мъжа си, или е обвързала душата си с клетвено задължение,

¹¹ и мъжът ѝ е чул и не ѝ е казал нищо, нито ѝ е забранил, тогава всичките ѝ обреди си остават в сила, и всичките задължения, с които е обвързала душата си, си остават в сила.

¹² Но ако, в деня, когато е чул, мъжът ѝ ги е съвсем унищожил, тогава онова, което е излязло из устните ѝ относно обреците ѝ и относно обвързването на душата ѝ не ще остане в сила; мъжът ѝ ги е унищожил, и Господ ще ѝ прости.

- ¹³ Мъжът ѝ може да утвърди, и мъжът ѝ може да унищожи всеки обрек и всяко клетвено задължение за смиряването на душата ѝ;
- ¹⁴ но ако мъжът ѝ ден след ден продължава да мълчи, тогава той потвърждава всичките ѝ обречи и всичките задължения, които са върху нея; той ги е потвърдил защото не ѝ е казал нищо в деня, когато ги е чул.
- ¹⁵ Но ако ги унищожи някак по-после, след като ги е чул, тогава той ще носи нейния грях.
- ¹⁶ Тия са повеленията, които Господ заповяда на Моисея, да се пазят между мъж и жена му, и между баща и дъщеря му в младостта ѝ, догдето е в бащиния си дом, относно обреците.

ГЛАВА 31

След това Господ говори на Моисея, казвайки:

- ² Въздай на мадиамците за израилтяните, и след това ще се прибереш при хората си.
- ³ Моисей, прочее, говори на хората, казвайки: Нека се въоръжат от вас мъже за бой и нека отидат против Мадиама за да извършат въздаяние върху Мадиама за Господа.
- ⁴ По хиляда души от всяко племе от всичките Израилеви племена да изпратите на войната.
- ⁵ И така, от Израилевите хиляди се преброиха по хиляда души от всяко племе, дванадесет хиляди души, въоръжени за бой.
- ⁶ И Моисей ги изпрати на войната, по хиляда души от всяко племе, тях и Финееса, син на свещеника Елеазара, със светите вещи и с тръбите за тревога в ръцете му.
- ⁷ Те воюваха против Мадиама, според както Господ заповяда на Моисея, и убиха всяко мъжко.
- ⁸ И между убитите убиха и мадиамските царе: Евия, Рекема, Сура, Ура и Рева, петима мадиамски царе; убиха с нож и Валаама Веоровия син.
- ⁹ А израилтяните плениха жените на мадиамците, децата им, всичкия им добитък и всичките им стада; и разграбиха всичкия им имот.
- ¹⁰ А всичките им градове, в местата населени от тях, и всичките им станове изгориха с огън.
- ¹¹ И взеха всичките користи и всичката плячка, и човек и животно.
- ¹² И докараха пленниците, пляката и користите на Моисея, на свещеника Елеазар и на обществото израилтяни в стана, на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон.
- ¹³ Тогава Моисей, свещеникът Елеазар и всичките първенци на обществото излязоха да ги посрещнат вън от стана.
- ¹⁴ Но Моисей се разгневи на военачалниците, на хилядниците и на стотниците, които се връщаха от военния поход;
- ¹⁵ и Моисей им рече: Оставихте ли живи всичките жени?
- ¹⁶ Ето, те, по съвета на Валаама, накараха израилтяните да беззаконствуват против Господа в делото на Фегора, тъй че язвата се яви всред Господното общество.
- ¹⁷ За това, убийте сега всичките мъжки от децата, и убийте всяка жена, която е познала мъж, като е лежала с него.

- 18** А всичките момичета, които не са познали мъж, които не са лежали с такъв, оставете живи за себе си.
- 19** И вие останете във от стана седем дена; вие и пленниците ви, всеки от вас, който е убил човек, и който се е допрял до убит, очистете се на третия ден и на седмия ден;
- 20** очистете и всичките дрехи, всичките кожени вещи, и всичко, което е направено от козина, и всичките дървени съдове.
- 21** Също и свещеникът Елеазар рече на войниците, които бяха ходили на война: Това е повелението, което Господ заповяда на Моисея като закон.
- 22** Само че златото, среброто, медта, желязото, оловото и калая,
- 23** всичко, което може да устои на огън, прекарайте през огън, и ще бъде чисто; обаче, трябва да се очисти и с очистителната вода; и всичко що не може да устои на огън прекарай през вода.
- 24** Тогава на седмия ден да изперете дрехите си, и ще бъдете чисти; и подир това да влезете в стана.
- 25** И Господ говори на Моисея, казвайки:
- 26** Ти и свещеникът Елеазар и началниците на бащините домове от обществото пребройте плячката и пленниците, и човек и животно,
- 27** и раздели плячката на две, между войниците, които ходиха на война и цялото общество.
- 28** От дела на войниците, които ходиха на бой, отдели като данък за Господа по една душа от петстотин - от човеци, от говеда, от осли и от овци;
- 29** от тяхната половина да вземеш това и да го дадеш на свещеника Елеазара, като възвишаем принос Господу.
- 30** А от половината, която се дава на израилтяните, да вземеш по един дял от петдесет - от човеци, от говеда, от осли и от овци - от всеки добитък, - и да ги дадеш на левитите, които пазят заръчаното за Господната скиния.
- 31** И тъй Моисей и свещеникът Елеазар сториха, според както Господ заповяда на Моисея.
- 32** А плячката, то ест, това, което остана в плен, което войниците заплениха, беше: овци, шестстотин седемдесет и пет хиляди;
- 33** говеда, седемдесет и две хиляди;
- 34** осли, шестдесет и една хиляда
- 35** и човеци - жени, които не бяха познали мъж, чрез лягане с такъв - всичко тридесет и две хиляди души.
- 36** Половината, делът на ония, които бяха ходили на бой, беше на брой: овци, триста и тридесет и седем хиляди и петстотин;
- 37** а данъкът за Господа от овците беше шестстотин седемдесет и пет;
- 38** говедата бяха тридесет и шест хиляди, от които данъкът за Господа беше седемдесет и две;
- 39** ослите бяха тридесет хиляди и петстотин, от които данъкът за Господа беше шестдесет и един;
- 40** и човеците бяха шестнадесет хиляди, от които данъкът за Господа беше тридесет и двама души,
- 41** И Моисей даде данъка, като възвишаем принос Господу, на свещеника Елеазара, както Господ заповяда на Моисея.

- ⁴² А половината, която се даде на израилтяните, която Моисей отдели от войниците,
- ⁴³ то ест, половината за обществото, беше: овци, триста и тридесет и седем хиляди и петстотин;
- ⁴⁴ говеда, тридесет и шест хиляди;
- ⁴⁵ осли, тридесет хиляди и петстотин;
- ⁴⁶ и човеци - шестнадесет хиляди.
- ⁴⁷ От тая половина за израилтяните Моисей взе по един дял от петдесет, от човеци и от животни, и ги даде на левитите, които пазеха заръчаното за Господната скиния, според както Господ заповяда на Моисея.
- ⁴⁸ Тогава се приближиха при Моисея началниците, които бяха над хилядите на войската, хилядниците и стотниците,
- ⁴⁹ и рекоха на Моисея: Слугите ти преброиха войниците, които са под ръката ни; и не липсва ни един от нас.
- ⁵⁰ За това принасяме дар Господу, всеки каквото е намерил, златни неща, верижки, гривни, пръстени, обеци и мъниста, за да се извърши умилоствение за душите ни пред Господа.
- ⁵¹ И Моисей и свещеникът Елеазар взеха златото от тях, всичко в изработени украшения.
- ⁵² И всичкото злато от възвишаемия принос, който хилядниците и стотниците принесоха Господу, беше шестнадесет хиляди седемстотин и петдесет сикли.
- ⁵³ (Защото войниците бяха грабили, всеки за себе си).
- ⁵⁴ И Моисей и свещеникът Елеазар, като взеха златото от хилядниците и стотниците, донесоха го в шатъра за срещане, за спомен на израилтяните пред Господа.

ГЛАВА 32

- А** рувимците и гадците имаха твърде много добитък; и когато видяха Язирската земя и Галаадската земя, че, ето, мястото беше място за добитък,
- ² то гадците и рувимците дойдоха та говориха на Моисея, на свещеника Елеазара, и на първенците на обществото, казвайки:
- ³ Атарот, Девон, Язир, Нимра, Есевон, Елеала, Севама, Нево и Веон,
- ⁴ земята, която Господ порази пред Израилевото общество, е земя за добитък; а слугите ти имат добитък.
- ⁵ За това, рекоха, ако сме придобили твоего благоволение, нека се даде тая земя на слугите ти за притежание; не ни привеждай през Иордан.
- ⁶ А Моисей рече на гадците и на рувимците: Да идат ли братята ви на бой, а вие тук да седите?
- ⁷ Защо обезсърчавате сърцата на израилтяните, та да не преминат в земята, която Господ им е дал?
- ⁸ Така сториха бащите ви, когато ги изпратих от Кадис-варни, за да видят земята;
- ⁹ отидоха до долината Есхол, и, като видяха земята, обезсърчиха сърцата на израилтяните, та да не влязат в земята, която Господ им бе дал.
- ¹⁰ И в оня ден гневът на Господа пламна, и той се закле казвайки:
- ¹¹ Ни един от ония мъже, които излязоха из Египет, от двадесет години и нагоре, няма да види земята, за която съм се клел на Авраама, Исаака и Якова, защото не Ме последваха напълно,

12 освен Халева син на Ефония Кенезов, и Исуса Навиевият син, защото те напълно последваха Господа.

13 Гневът на Господа пламна против Израиля, и Той ги направи да се скитат из пустинята за четиридесет години, догде се довърши изцяло онова поколение, което беше сторило зло пред Господа.

14 И, ето, вместо бащите си, издигнахте се вие, прибавка на грешни човеци, и ще разпалите повече пламъка на Господния гняв против Израиля.

15 Защото, ако вие се отвърнете от Него, Той ще остави тях още еднъж в пустинята; и така вие ще станете причина да погинат всички тия люде.

16 Но те пристъпиха при Моисея и рекоха: Ще съградим тука огради за добитъка си и градове за челядите си;

17 а сами ние сме готови да вървим въоръжени пред израилтяните, догде ги заведем до мястото им; и челядите ни ще седят в укрепените градове в безопасност от местните жители.

18 Няма да се върнем в домовете си догде израилтяните не наследят, всеки наследството си.

19 Защото ние няма да наследим с тях отвъд Иордан и по-нататък, понеже нашето наследство ни се падна отсам Иордан на изток.

20 Тогава Моисей им рече: Ако направите това, ако отидете въоръжени на бой пред Господа,

21 ако всички въоръжени преминете Иордан пред Господа, догде изгони Той враговете Си от пред Себе Си,

22 и земята се завладее пред Господа, а подир това се върнете, тогава ще бъдете невинни пред Господа и пред Израиля, и ще имате тая земя за притежание пред Господа.

23 Но ако не направите така, ето, ще съгрешите пред Господа; и да знаете, че грехът ви ще ви намери.

24 Съградете градове за челядите си и огради за овците си, и сторете това, което излезе из устата ви.

25 И гадците и рувимците говориха на Моисея, казвайки: Слугите ти ще сторят, както господарят ни заповяда.

26 Децата ни, жените ни, стадата ни и всичкият ни добитък ще останат тук в галаадските градове;

27 а слугите ти, всички въоръжени и опълчени, ще отидат пред Господа на бой, както господарят ни каза.

28 Тогава Моисей даде поръчка за тях на свещеника Елеазара, на Исуса Навина, и на началниците на бащините домове от племената на израилтяните.

29 Моисей им рече: Ако гадците и рувимците преминат с вас Иордан, всички въоръжени за бой пред Господа, и се завладее земята пред вас, тогава ще им дадете Галаадската земя за притежание.

30 Но ако не щат да преминат с вас въоръжени, тогава да вземат наследство между вас в Ханаанската земя.

31 И гадците и рувимците в отговор рекоха: Както рече Господ на слугите ти, така ще сторим.

32 Ние ще заминем въоръжени пред Господа в Ханаанската земя, за да притежаваме наследството си оттатък {На изток от.} Иордан.

- ³³ И тъй, Моисей им даде, то ест, на гадците, на рувимците и на половината от племето на Иосифовия син Манасия, царството на аморейския цар Сион и царството на васанския цар Ог, земята заедно с градовете в пределите ѝ, градовете на околната земя.
- ³⁴ И гадците съградиха Девон, Атарот, Ароир,
- ³⁵ Атротсофан, Язир, Иогвея,
- ³⁶ Ветнимра и Ветаран, укрепени градове и огради за овци.
- ³⁷ А рувимците съградиха Есевон, Елеала, Кириатаим,
- ³⁸ Нево и Ваалмеон (с променени имена) и Севама; и преименуваха градовете, които съградиха.
- ³⁹ И потомците на Манасиевия син Махир отидоха в Галаад, завладяха го и изпъдиха аморейците, които бяха в него.
- ⁴⁰ За това Моисей даде Галаад на Махира Манасиевия син, и той се засели в него.
- ⁴¹ А Манасиевият син Яир отиде та завладя градовете му и ги наименоува Авот-Яир {Т.е., Яирови паланки.}.
- ⁴² И Нова отиде та превзе Кенат и селата му и го наименоува Нова по своето име.

ГЛАВА 33

Ето пътуванията на израилтяните, които излязоха из Египетската земя по устроените си войнства под Моисеева и Ааронова ръка.

- ² Моисей по Господно повеление написа тръгванията им според пътуванията им; и ето пътуванията им според тръгванията им.
- ³ В първия месец, на петнадесетия ден от първия месец, отпътуваха от Рамесий; на сутринта на пасхата израилтяните излязоха с издигната ръка пред очите на всичките египтяни,
- ⁴ когато египтяните погребваха всичките си първородни, които Господ беше поразил помежду им. (И над боговете им Господ извърши съдби).
- ⁵ И израилтяните, като отпътуваха от Рамесий, разположиха стан в Сокхот.
- ⁶ Като отпътуваха от Сокхот, разположиха стан в Етам, който е в края на пустинята.
- ⁷ Като отпътуваха от Етам върнаха се към Пиаирот, който е срещу Веелсефон, и разположиха стан срещу Мигдол.
- ⁸ А когато отпътуваха от Пиаирот, преминаха през морето в пустинята, та пътуваха тридневен път през пустинята Етам и разположиха стан в Мера.
- ⁹ А като отпътуваха от Мера, дойдоха в Елим; а в Елим имаше дванадесет водни извори и седемдесет палмови дървета, и там разположиха стан.
- ¹⁰ Като отпътуваха от Елим, разположиха стан при Червеното море.
- ¹¹ Като отпътуваха от Червеното море, разположиха стан в пустинята Син.
- ¹² Като отпътуваха от пустинята Син, разположиха стан в Дофка.
- ¹³ Като отпътуваха от Дофка, разположиха стан в Елус.
- ¹⁴ Като отпътуваха от Елус, разположиха стан в Рафидим, гдето нямаше вода да пият людете.
- ¹⁵ Като отпътуваха от Рафидим, разположиха стан в Синайската пустиня.
- ¹⁶ Като отпътуваха от Синайската пустиня, разположиха стан в Киврот-атаава.
- ¹⁷ Като отпътуваха от Киврот-атаава, разположиха стан в Асирот.

- 18 Като отпътуваха от Асирот, разположиха стан в Ритма.
- 19 Като отпътуваха от Ритма, разположиха стан в Римон-Фарес.
- 20 Като отпътуваха от Римон-фарес, разположиха стан в Ливна.
- 21 Като отпътуваха от Ливна, разположиха стан в Риса.
- 22 Като отпътуваха от Риса, разположиха стан в Кеелата.
- 23 Като отпътуваха от Кеелата, разположиха стан в хълма Сафер.
- 24 Като отпътуваха от хълма Сафер, разположиха стан в Харада.
- 25 Като отпътуваха от Харада, разположиха стан в Макилот.
- 26 Като отпътуваха от Макилот, разположиха стан в Тахат.
- 27 Като отпътуваха от Тахат, разположиха стан в Тара.
- 28 Като отпътуваха от Тара, разположиха стан в Митка.
- 29 Като отпътуваха от Митка, разположиха стан в Асемона.
- 30 Като отпътуваха от Асемона, разположиха стан в Масирот.
- 31 Като отпътуваха от Масирот, разположиха стан във Венеякан.
- 32 Като отпътуваха от Венеякан, разположиха стан в Хоргадгад.
- 33 Като отпътуваха от Хоргадгад, разположиха стан в Иотвата.
- 34 Като отпътуваха от Иотвата, разположиха стан в Еврона.
- 35 Като отпътуваха от Еврона, разположиха стан в Есион-гавер.
- 36 Като отпътуваха от Есион-гавер, разположиха стан в пустинята Цин, която е Кадис.
- 37 А като отпътуваха от Кадис, разположиха стан в планината Ор, при края на Едомската земя.
- 38 И по Господно повеление свещеникът Аарон се изкачи на планината Ор, и умря там, в четиридесетата година от излизането на израилтяните от Египетската земя, в петия месец, на първия ден от месеца.
- 39 Аарон беше на сто и двадесет и три години, когато умря на планината Ор.
- 40 И арадският цар, ханаанецът, който живееше на юг от Ханаанската земя, чу за идването на израилтяните.
- 41 А те, като отпътуваха от планината Ор, разположиха стан в Салмона.
- 42 Като отпътуваха от Салмона, разположиха стан във Финон.
- 43 Като отпътуваха от Финон, разположиха стан в Овот.
- 44 Като отпътуваха от Овот, разположиха стан в Е-аварим, на моавската граница.
- 45 Като отпътуваха от Иим, разположиха стан в Девон-гад.
- 46 Като отпътуваха от Девон-гад, разположиха стан в Алмон-дивлатаим.
- 47 Като отпътуваха от Алмон-дивлатаим, разположиха стан на планината Аварим, срещу Нево.
- 48 А като отпътуваха от планината Аварим, разположиха стан на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон.
- 49 При Иордан разположиха стан, от Ветиесимот до Авел-ситим, на моавските полета.
- 50 Тогава Господ говори на Моисея на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон, казвайки:
- 51 Говори на израилтяните, като им кажеш: Когато минете през Иордан в Ханаанската земя,

- ⁵² изгонете от пред себе си всичките жители на земята, изстребете всичките им изображения, унищожете всичките им леяни идоли, и съборете всичките им оброчища.
- ⁵³ И завладейте земята и заселете се в нея; защото на вас съм дал тая земя за наследство.
- ⁵⁴ И да разделите земята с жребие между семействата си за наследство; на по-многобройните да дадете по-голямо наследство, а на по-малобройните да дадете по-малко наследство. На всекиго наследството да бъде там, гдето му падне жребие. Според бащините си племена да наследите.
- ⁵⁵ Но ако не изгоните от пред себе си жителите на земята, тогава ония от тях, които оставите, ще бъдат тръни в очите ви и бодли в ребрата ви, и ще ви измъчват в земята, в която живеете.
- ⁵⁶ А и при туй, онова, което мислех да сторя на тях, ще го сторя на вас.

ГЛАВА 34

Господ говори още на Моисея, казвайки:

- ² Заповядай на израилтяните като им кажеш: Когато влезете в Ханаанската земя, (земята, която ще ви се падне в наследство, Ханаанската земя според границите ѝ),
- ³ тогава южните ви земи да бъдат от пустинята Цин покрай Едом: и южната ви граница да бъде от края на Соленото море на изток.
- ⁴ Южната ви граница да завива към нагорнището на Акравим и да отива до Цин и да продължава от южната страна до Кадис-варни, да излиза на Асар-адар и да отива до Асмон.
- ⁵ И границата да завива от Асмон до египетския поток и да стигне до морето.
- ⁶ А за западна граница да имате Голямото море; това да ви бъде западната граница.
- ⁷ Северните ви граници да бъдат тия: от Голямото море да прокарате границата до планината Ор;
- ⁸ от планината Ор да прокарате границата до прохода на Емат; и границата да продължава до Седад.
- ⁹ И границата да продължава до Зифрон и да излиза на Асаренан. Това да ви бъде северната граница.
- ¹⁰ А източната си граница да прокарате от Асаренан до Шефам.
- ¹¹ И границата да слиза от Шефам до Ривла на изток от Аин; и границата да слиза и да достига брега на езерото Хинерот на изток.
- ¹² И границата да слиза до Иордан и да излиза на Соленото море. Това ще бъде земята ви според окръжаващите я граници.
- ¹³ Моисей, прочее, заповяда на израилтяните като каза: Това е земята, която ще наследите чрез жребие, която Господ заповяда да се даде на деветте и половина племена.
- ¹⁴ Защото племето на рувимците, според бащините си домове, и племето на гадците, според бащините си домове, взеха наследството си, както и половината от Манасиевото племе взе.
- ¹⁵ Тия две и половина племена взеха наследството си оттатък Иордан, срещу Ерихон, на изток.
- ¹⁶ И Господ говори на Моисея казвайки:

- ¹⁷ Ето имената на мъжете, които ще ви разделят земята в наследство: свещеникът Елеазар и Исус Навиевият син.
- ¹⁸ Също и от всяко племе да вземете по един първенец, за да разделят земята в наследство.
- ¹⁹ А ето имената на тия мъже: от Юдовото племе: Халев Ефониевият син;
- ²⁰ от племето на симеонците: Самуил Амиудовият син;
- ²¹ от Вениаминовото племе: Елидад Хислоновият син;
- ²² от племето на данците: първенец Вукий Иоглиевият син;
- ²³ от Иосифовите потомци, от племето на манасийците: първенец Аниил Ефодовият син;
- ²⁴ а от племето на ефремците: първенец Камуил Сафтановият син;
- ²⁵ от племето на завулонците: първенец Елисафан Фарнаховият син;
- ²⁶ от племето на исахарците: първенец Фалтиил Азановият син;
- ²⁷ от племето на асирците: първенец Ахиуд Шеломиевият син;
- ²⁸ и от племето на нефталимците: първенец Федаил Амиудовият син.
- ²⁹ Тия са, на които Господ заповяда да разделят наследството на израилтяните в Ханаанската земя.

ГЛАВА 35

Господ говори още на Моисея в моавските полета при Иордан срещу Ерихон, казвайки:

- ² Заповядай на израилтяните да дадат на левитите от наследственото си притежание градове, в които да се заселят; дайте на левитите и пасбища около градовете им.
- ³ Градовете да им служат за живеене, а пасбищата да им служат за говедата им, за имота им и за всичките им животни.
- ⁴ Пасбищата около градовете, които ще дадете на левитите, да се простират хиляда лакътя навън от градската стена наоколо.
- ⁵ Да измерите извън града, на източната страна, две хиляди лакътя, на южната страна две хиляди лакътя, на западната страна две хиляди лакътя и на северната страна две хиляди лакътя, а градът да бъде в средата. Такива да бъдат пасбищата около градовете им.
- ⁶ И градовете, които ще дадете на левитите, да бъдат шест града за прибягване, които да определите, за да може да прибягва там убиецът; и на тях да притурите още четиридесет и два града.
- ⁷ Всичките градове, които ще дадете на левитите, да бъдат четиридесет и осем града; дайте ги заедно с пасбищата им.
- ⁸ И когато дадете градовете от притежанието на израилтяните, от многото градове дайте много, а от малкото - дайте малко; всяко племе да даде на левитите от градовете си според наследството, което е наследило.
- ⁹ Господ говори още на Моисея казвайки:
- ¹⁰ Говори на израилтяните, казвайки им: Когато минете през Иордан в Ханаанската земя,
- ¹¹ тогава да си определите градове, които да ви бъдат градове за прибежище, за да може да прибягва там убиецът, който убие човек по погрешка.

- ¹² Те да ви бъдат градове за избягване от сродника - мъздовъздател, за да се не убие убиецът преди да се представи на съд пред обществото.
- ¹³ От градовете, които ще дадете, шест да ви бъдат градове за прибягване.
- ¹⁴ Три града да дадете отатък {На изток от.} Иордан, и три града да дадете в Ханаанската земя, да бъдат градове за прибягване.
- ¹⁵ Тия шест града да бъдат прибежище за израилтяните и за чужденеца, и за онзи, който е пришелец помежду им, за да може да прибягва там всеки, който би убил човек по погрешка.
- ¹⁶ Ако някой удари някого с желязно оръдие, та умре, убиец е; убиецът непременно да се умъртви.
- ¹⁷ Ако го е ударил с камък из ръката си, от който може да умре, та умре, убиец е; убиецът непременно да се умъртви.
- ¹⁸ Или ако го е ударил с дървено оръдие в ръката си, от което може да умре, та умре, убиец е; убиецът непременно да се умъртви.
- ¹⁹ Мъздовъздателят за кръвта сам да умъртви убиеца; когато го срещне, да го умъртви.
- ²⁰ И ако го тласне от омраза, или из засада хвърли нещо върху него, та умре,
- ²¹ или от омраза го удари с ръката си, та умре, тоя, който го е ударил, непременно да се умъртви убиец е; мъздовъздателят за кръвта да умъртви убиеца, когато го срещне.
- ²² Но ако го тласне внезапно, без да го е намразил, или хвърли нещо върху него без да го е причаквал,
- ²³ или ако, без да види, направи да падне на него някакъв камък, от който може да умре, та умре, без да му е бил неприятел, или да е искал да му стори зло,
- ²⁴ тогава обществото да отсъди между убиеца и мъздовъздателя за кръвта според тия съдби;
- ²⁵ и обществото да избави убиеца от ръката на мъздовъздателя за кръвта, и обществото да го върне в града, гдето бе прибягнал за прибежище; и той да живее в него до смъртта на първосвещеника, който е помазан със светото миро.
- ²⁶ Но ако убиецът излезе кога да е вън от пределите на прибежищния град, в който бе прибягнал,
- ²⁷ и мъздовъздателят за кръвта го намери вън от пределите на прибежищния му град, и мъздовъздателят за кръвта умъртви убиеца, тоя няма да бъде виновен за кръвопролитие;
- ²⁸ защото убиецът трябваше да стои в прибежищния си град до смъртта на първосвещеника. А след смъртта на първосвещеника нека се върне убиецът в земята, която му е притежание.
- ²⁹ Това да ви бъде съдебен закон във всичките ви поколения по всичките ви заселища.
- ³⁰ Който убие някого, тоя убиец да се умъртви при думите {Еврейски: устата.} на свидетели: обаче не бива само един свидетел да свидетелствува против някого, за да се умъртви.
- ³¹ Нито да взимате някакъв откуп за живота на убиеца, който като виновен заслужава смърт; но непременно той да се умъртви.
- ³² Да не взимате откуп и за онзи, който е прибягнал в прибежищен град, за да се върне да живее на мястото си преди смъртта на свещеника.

³³ Така няма да оскверните земята, в която се намирате; защото кръвта, тя е, която осквернява земята; и земята не може да се очисти от кръвта, която се е проляла на нея, освен с кръвта на онзи, който я е пролял.

³⁴ Ни един от вас да не осквернява земята, в която живеете, всред която Аз обитавам; защото Аз Иеова обитавам всред израилтяните.

ГЛАВА 36

Тогава началниците на бащините домове от семействата на потомците на Галаада, син на Махира, Манасиевият син, от семействата на Иосифовите потомци, се приближиха и говориха пред Моисея и пред първенците, началниците на бащините домове на израилтяните, казвайки:

² Господ заповяда на господаря ни да даде земята за наследство на израилтяните с жребие; и господарят ни получи заповед от Господа да даде наследството на братата ни Салпаада на дъщерите му,

³ Но ако те се омъжат за някои от синовете на другите племена на израилтяните, тогава наследството им ще се отнеме от наследството на нашите бащи, и ще се приложи към наследството на онова племе, което ще ги вземе за жени; така то ще се отнеме от наследството, което ни дава жребиято.

⁴ Даже, когато дойде юбилеят на израилтяните, тогава наследството им ще се приложи към наследството на онова племе, което ще ги е взело; и така, наследството им ще се отнеме от наследството на отеческото ни племе.

⁵ Прочее, по Господното слово, Моисей заповяда на израилтяните, като каза: Племето на Иосифовите потомци говори право.

⁶ Ето какво заповяда Господ за Салпаадовите дъщери; Той казва: Нека се омъжат, за който им се види добре, стига само да се омъжат за мъже от семейството на отеческото си племе.

⁷ По този начин, никое наследство на израилтяните няма да премине от племе на племе; защото израилтяните трябва да се привързват, всеки за наследството на отеческото си племе.

⁸ Всяка дъщеря, която има наследство в някое племе на израилтяните, трябва да се омъжи за одного от семейството на отеческото си племе, тъй щото израилтяните да притежават всеки отеческото си наследство.

⁹ Да не преминава наследство от едно племе на друго племе, но племената на израилтяните да се привързват, всяко за своето наследство.

¹⁰ И Салпаадовите дъщери сториха според както Господ заповяда на Моисея;

¹¹ защото Маала, Терса, Егла, Мелха и Нуа, Салпаадовите дъщери, се омъжиха за синовете на чичовете си;

¹² омъжиха се за мъже от семействата на потомците на Манасия Иосифовият син; и така наследството им остана в племето на бащиното им семейство.

¹³ Тия са заповедите и съдбите, които Господ заповяда на израилтяните чрез Моисея на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон.